

МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ГРОМАД ТА ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601, тел./факс: (044) 278-83-90, тел. (044) 284-05-54,
278-82-90; e-mail: minregion@minregion.gov.ua, сайт: www.minregion.gov.ua;
код згідно з ЄДРПОУ 37471928

№ _____ на № _____ від _____

Державна регуляторна служба України

У зв'язку із зміною складу Уряду відповідно до § 40 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950, Міністерство розвитку громад та територій України повторно надсилає для погодження проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги», (рішення ДРС про погодження від 16.12.2019 № 540).

Просимо розглянути та погодити зазначений проект акта у **десятиденний термін**.

Додаток:

1. копія проекту Закону України на 22 арк.
2. копія пояснювальної записки на 4 арк.
3. копія порівняльної таблиці на 40 арк.
4. аналіз регуляторного впливу на 13 арк.
5. повідомлення про оприлюднення.
6. рішення ДРС про погодження № 540 від 16.12.2019.

Заступник Міністра

Наталія ХОЦЯНІВСЬКА

Заведій Ірина
Тел. 207-1-812

МІНРЕГІОН
№7/11.2/11049-20 від 02.07.2020
1706015

Підписано ЕЦП
Хоцянівська Наталія Володимирівна
02.07.2020 13:18

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про приватизацію державного житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 524, 1994 р., № 24, ст. 182; 1997, № 12, ст. 100; 1998, № 10 ст.36, 2003 р., № 30, ст. 247; 2005 р., № 16, ст. 258; 2006 р., № 22, ст. 184; 2008 р., № 46, ст. 323; 2011 р., № 4, ст.22; 2011 р., № 29, ст. 272; 2012 р., № 19-20, ст. 167; 2018 р., № 20, ст. 189; 2018 р., № 33, ст. 250):

1) частину першу статті 1 після слів «громадян України» доповнити словами «(далі – громадян)»;

2) у статті 8:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 8. Організація проведення приватизації державного житлового фонду»;

частину восьму виключити;

3) доповнити Закон статтею 8-1 такого змісту:

«Стаття 8-1. Видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жите приміщення у гуртожитку

1. Громадянин, який виявив бажання приватизувати займану ним і членами його сім'ї на умовах найму квартиру (будинок), жите приміщення у гуртожитку, звертається в орган приватизації (безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг), де одержує бланк заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним у квартирі (будинку), жилому приміщенні у гуртожитку, а також про наявність/відсутність у власності житла (для громадян, які проживають у гуртожитку).

2. Громадянин подає до органів приватизації такі документи:

заява на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку;

копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним, та пред'являються оригінали;

копію документу, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків коли через свої релігійні переконання особи відмовилися від прийняття реєстраційного номсра облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний

контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), та пред'являється оригінал;

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтва про народження, свідоцтва про шлюб, свідоцтва про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян), та пред'являються оригінали;

технічний паспорт на квартиру (кімнату, жилий блок, секцію) у житловому будинку (гуртожитку), а на одноквартирний будинок – технічний паспорт на садибний (індивідуальний) житловий будинок і копію цього документа;

копію ордеру на жите приміщення або копію ордеру на жилу площу в гуртожитку та пред'являються оригінали (у разі наявності);

документ, що підтверджує невикористання ним та членами його сім'ї, які проживають разом з ним, житлових чеків для приватизації державного житлового фонду;

документ, що підтверджує право на пільгові умови приватизації відповідно до законодавства (за наявності) і копію цього документа;

заява-згода тимчасово відсутніх членів сім'ї наймача на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку.

Громадяни, які проживають у гуртожитку, крім документів, передбачених цією статтею, до заяви також додають:

витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про наявність у власності житла;

копію договору найму жилого приміщення та/або копію договору оренди житла;

форму первинної облікової документації № 028/о «Консультаційний висновок спеціаліста» з відміткою про відсутність захворювання на туберкульоз.

Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві, перевіряються органом приватизації шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

3. За малолітніх та неповнолітніх членів сім'ї наймача рішення щодо приватизації житла приймають батьки (усиновлювачі) або опікуни. Згоду на участь дітей у приватизації вони засвідчують своїми підписами у заяві біля прізвищ дітей.

Від імені громадян, визнаних недієздатними, заява подається опікуном або представником органу опіки та піклування. До заяви додається рішення про призначення опікуна такій особі або документи, які підтверджують повноваження представника органу опіки та піклування.

4. Результатом розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку є видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення у гуртожитку або відмова у його видачі.

Послуга видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення у гуртожитку є платною.

За видачу свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення у гуртожитку справляється адміністративний збір у розмірі 0,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

5. Граничний строк розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином відповідних документів.

6. Підставами для відмови громадянинові у видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення у гуртожитку є:

квартира (будинок), жиле приміщення у гуртожитках не підлягають приватизації відповідно до частини другої статті 2 цього Закону;

громадянин, який подав заяву на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку, та члени його сім'ї не належать до категорії громадян, на яких поширюється Закон України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»;

жале приміщення розташоване у гуртожитку, на який не поширюється сфера дії Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»;

жале приміщення розташоване у гуртожитку, який не перебуває у власності територіальної громади;

відсутнє рішення органу місцевого самоврядування про передачу житлових приміщень у гуртожитках у власність громадян відповідно до Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»;

громадянин та члени його сім'ї повністю використали право на безоплатну приватизацію в межах номінальної вартості житлового чеку;

є обтяження щодо об'єкта приватизації;

у поданих документах виявлено недостовірні відомості;

заявником подано неповний пакет документів, передбачений цією статтею.

7. Право власності на квартиру (будинок), жале приміщення в гуртожитку підлягає обов'язковій державній реєстрації прав відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;

4) в абзаці третьому частини першої статті 3, частині першій статті 4, частинах четвертій, п'ятій статті 5, частині другій статті 9, частині першій статті 13 після слова «громадян» в усіх відмінках виключити слово «України».

2. У Законі України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 7, ст. 47; 2005, № 4, ст. 105; 2006, № 22, ст. 197; 2009, № 25, ст. 309):

1) доповнити статтю 2 Закону новим абзацом такого змісту:

«несанкціоноване місце поховання або місце для поховання - місце поховання або місце для поховання, організоване у невідведеному для цього в установленому законодавством порядку місці.».

2) у частині першій статті 9 слово «спеціалізовані» виключити.

3) у частині другій статті 11 слова «та довідка про смерть» виключити.

4) статтю 21 викласти у такій редакції:

«Стаття 21. Перепоховання останків померлих

Перепоховання останків померлих здійснюється на підставі дозволу на перепоховання останків померлого.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу на перепоховання останків померлого є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, на території яких поховані останки померлого.

Підставою для видачі дозволу на перепоховання останків померлих є:

загроза постійних затоплень, підтоплень, зсувів, після землетрусів та інших стихійних лих;

необхідність переміщення останків померлих з окремих могил для їх перепоховання в інші могили.

Перелік документів, необхідних для отримання дозволу на перепоховання останків померлих:

заява особи, яка має намір здійснити перепоховання, з визначенням причин перепоховання;

рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту, на території якого розташоване кладовище, на яке планується здійснити перепоховання останків померлого;

висновок про допустимість і умови перепоховання останків померлого, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення за наявності лікарського свідоцтва про смерть;

свідоцтво про смерть;

свідоцтво про поховання.

Дозвіл на перепоховання останків померлих надається безоплатно в місячний строк, з дати реєстрації у виконавчому органі сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади письмового звернення особи, яка має намір здійснити перепоховання.

За результатами розгляду поданих документів виносяться рішення про перепоховання останків померлого на інше місце поховання чи, у разі відсутності підстав для проведення такого перепоховання, заявнику видається обґрунтована письмова відмова.

Підставами для відмови у видачі дозволу на перепоховання останків померлих є відсутність на кладовищі вільних місць для здійснення такого поховання або ненадання документів, необхідних для отримання дозволу на перепоховання, в повному обсязі.

Перепоховання останків померлих здійснюється за рахунок коштів особи, яка ініціює перепоховання.

Перепоховання останків померлих, воїнів із братських і одиночних могил здійснюється з дотриманням вимог законів України «Про охорону культурної спадщини» та «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років».

Під час перепоховання останків померлих контроль за дотриманням безпечних умов праці протягом усього терміну ведення робіт здійснює виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади.».

5) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Місця для поховання

За заявою виконавця волевиявлення померлого або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, на території кладовища безоплатно виділяється місце для поховання померлого відповідно до затвердженої проектної документації.

За бажанням одного з родичів, визначених у частині п'ятій статті 6 цього Закону, для поховання двох чи більше померлих безоплатно виділяється місце для родинного поховання.

Після здійснення поховання померлого виконавцю волевиявлення померлого або особі, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, як користувачу (власнику) місця для поховання (місця для родинного поховання) виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади безоплатно в термін до п'ятнадцяти календарних днів з дати реєстрації письмової заяви особи до відповідного органу видається свідоцтво про поховання, зразок якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Для отримання свідоцтва про поховання виконавець волевиявлення померлого (загиблого) або особа, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого (загиблого), подає до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади такі документи:

заяву від особи, яка здійснила поховання на відведеному місці для поховання (місці для родинного поховання);

копію свідоцтва про смерть похованого на відведеному місці для поховання (місці для родинного поховання);

копію одного з документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство;

витяг з Книги реєстрації поховань та перепоховань померлих громадян.

Підставами для відмови у видачі свідоцтва про поховання є подання виконавцем волевиявлення померлого (загиблого) або особою, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, неповного пакету документів, та/або виявлення недостовірних відомостей у них.

Це свідоцтво дає право його пред'явнику на встановлення намогильних споруд у межах могили (місць для родинного поховання), вирішення питання про проведення підпоховання, здійснювати інші дії, пов'язані з використанням місця для поховання, якщо це не суперечить законодавству.

На могилах (місцях для родинного поховання) можуть встановлюватися намогильні споруди, склепи за індивідуальним замовленням у межах, встановлених для могили (місця для родинного поховання). Встановлені намогильні споруди, склепи реєструються комунальним підприємством (а в разі його відсутності - виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади) у книзі обліку намогильних споруд, форму якої затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Забороняється здійснювати поховання інших померлих (підпоховання), встановлення намогильної споруди, склепу без згоди користувача (власника) місця для поховання (місця для родинного поховання).

Підпоховання труни з тілом померлого або урни з прахом в існуючу могилу допускається тільки після дотримання вимог санітарного законодавства за згодою користувача (власника) відповідної могили та за умови дотримання нормативних розмірів місця для поховання.

У разі виявлення несанкціонованих місць для поховань, місць поховань поза територією, відведеною в установленому законодавством порядку, перепоховання померлих на місце поховання здійснює особа, яка здійснила таке поховання, за власні кошти. Якщо особу, яка здійснила таке поховання, не виявлено, перепоховання померлих здійснюється за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

3. У Законі України «Про благоустрій населених пунктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517; 2011 р., № 34, ст. 343; 2012 р., № 29, ст. 345; 2013 р., № 8, ст. 75; 2014, № 1, ст. 4; 2017, № 9, ст. 68):

1) у статті 26¹:

у тексті слова «видача дубліката» у всіх відмінках та числах виключити;

після абзацу четвертого частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«підприємствами для утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувачами об'єктів благоустрою.»;

у зв'язку з цим абзац п'ятий частини першої вважати відповідно абзацом шостим;

після частини другої доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою видається на підставі письмової заяви за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України через центр надання адміністративних послуг, а у разі якщо відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», такий не утворено, – через виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади.

Заява про одержання (переоформлення, анулювання) дозволу на порушення об'єктів благоустрою подається суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою):

у паперовій формі особисто або поштовим відправленням - до адміністратора;

в електронній формі через портал електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі - портал електронних сервісів), оформлена згідно з вимогами законів у сфері електронних документів, – до дозвільного органу.

Якщо документи подаються особисто, пред'являється документ, що посвідчує особу, підтверджує громадянство України, чи її спеціальний статус.

У разі подання документів представником додатково подається документ, що засвідчує його повноваження.

Документи в електронній формі подаються суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою) через портал електронних сервісів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частини третю – одинадцяту вважати четвертою – дванадцятою відповідно.

Частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Відмова у видачі дозволу видається заявнику в письмовій формі з відповідним зазначенням причин відмови у строк, передбачений для видачі дозволу.

Підставою для відмови у видачі дозволу є:

невідповідність поданої суб'єктом господарювання заяви вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві.».

Частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Дозвіл анулюється виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади у разі:

звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення та ліквідації, якщо інше не встановлено законом;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця.

Граничний строк анулювання дозволу складає десять днів».

Частину одинадцяту виключити.

2) у статті 28:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Видалення зелених насаджень здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, на підставі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень, що надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади.

Адміністративною послугою є видача дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, на території якого планується здійснити видалення зелених насаджень.

Підставою для видачі такого дозволу є заява з зазначенням причин (необхідності) юридичної чи фізичної особи, у тому числі фізичної особи – підприємця, про видалення зелених насаджень.

Після отримання такої заяви виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади для визначення стану зелених насаджень та їх відновної вартості утворює відповідну комісію, до складу якої входять представники заявника, власника або користувача земельної ділянки, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища (за згодою), а також у разі необхідності – підприємства для утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувача об'єкта благоустрою, на якому розташовані зелені насадження (далі – заінтересовані організації).

Розрахунок відновної вартості видалених зелених насаджень у населених пунктах, що підлягає оплаті при видаленні зелених насаджень встановлюється відповідно до Методики визначення відновної вартості зелених насаджень, затвердженої центральними органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Під час формування складу комісії виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади протягом двох робочих днів після надходження заяви надсилає запити до власника або користувача земельної ділянки та до заінтересованих організацій.

Заінтересовані організації протягом п'яти робочих днів після отримання запиту в письмовій формі повідомляють виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади щодо включення свого представника до складу комісії.

Після надходження повідомлень компетентний орган протягом трьох робочих днів затверджує склад комісії. У разі ненадходження повідомлень або надходження повідомлень про відмову від участі представників заінтересованих організацій склад комісії затверджується без таких представників.

У процесі визначення стану зелених насаджень та відновної вартості зелених насаджень, які видаляються на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35-37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», до складу комісії включають фізичну

особу або представника суб'єкта господарювання, що має намір щодо забудови території.

Комісія протягом п'яти робочих днів після затвердження її складу визначає стан зелених насаджень, розташованих на земельній ділянці, їх відновну вартість та складає акт обстеження тих насаджень, що підлягають видаленню, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Рішення щодо видалення зелених насаджень приймається більшістю голосів членів комісії. Якщо розподіл голосів рівний, вирішальним є голос голови комісії.

У разі видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев комісія під час визначення стану зелених насаджень з'ясовує причини набуття деревами такого стану, про які зазначається в складеному комісією акті.

Кожному із членів комісії та заявнику надається по одному примірнику акта. Один примірник протягом трьох робочих днів надсилається до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів вища (у разі відсутності їх представника у складі комісії).

Голова комісії протягом п'яти робочих днів готує та надсилає проект рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади про видалення зелених насаджень, в якому зазначаються дані про кількість зелених насаджень, що підлягають видаленню і що залишаються на земельній ділянці.

Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади протягом двадцяти робочих днів приймає рішення про видалення зелених насаджень і наступного дня видає заявнику його копію для оплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню.

Після підтвердження заявником сплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади або центр надання адміністративних послуг, у разі його створення відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» безкоштовно видає заявнику дозвіл (ордер) на видалення зелених насаджень.

Підставами для відмови у видачі заявнику дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень є:

несплата або сплата в неповному обсязі відновної вартості зелених насаджень;

недотримання форми заяви на видалення зелених насаджень, затвердженої Кабінетом Міністрів України;

виявлення недостовірних відомостей в поданій заяві.

Переоформлення дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень здійснюється безоплатно на підставі заяви юридичної чи фізичної особи протягом п'яти робочих днів.

У разі якщо право виконання робіт щодо видалення зелених насаджень передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню.

Не потребує отримання дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень виконання робіт на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35-37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», та у випадках, передбачених частинами четвертою – шостою цієї статті. Відновна вартість зелених насаджень у таких випадках сплачується до прийняття об'єкта в експлуатацію. Розмір відновної вартості видалених зелених насаджень зменшується на суму, передбачену в проектній документації на озеленення території.».

після частини третьої доповнити частинами четвертою – шостою такого змісту:

«4. Видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев на об'єкті благоустрою здійснює балансоутримувач на підставі акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, який складається комісією, утвореною виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, в порядку, передбаченому частиною третьою цієї статті.

Комісія під час визначення стану зелених насаджень з'ясовує причину набуття деревами такого стану, про яку зазначається в складеному комісією акті.

Послуга з обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, та акт обстеження зелених насаджень надаються заявнику на безоплатній основі протягом одного робочого дня.

Єдиною підставою для відмови у наданні заявнику акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, є виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві або недотримання форми заяви, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

5. Видалення зелених насаджень на території меморіального комплексу та кладовищі здійснюється за рішенням підприємства що здійснює утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувача об'єкта благоустрою без сплати їх відновної вартості.

6. Видалення зелених насаджень на земельній ділянці, яка перебуває у приватній власності, та на присадибній ділянці здійснюється за рішенням власника (користувача) земельної ділянки без сплати їх відновної вартості.».

У зв'язку з цим частини четверту – шосту вважати відповідно частинами шостою – дев'ятою;

3) у статті 35:

в частині другій слова «погоджується в установленому порядку та» виключити.

4. У Законі України «Про житловий фонд соціального призначення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 19-20, ст.159; 2010 р., № 39, ст. 513):

1) у статті 1:

абзац другий частини першої статті 1 після слів «громадянам України» доповнити словами «(далі – громадянам)»;

абзац сьомий викласти у такій редакції:

«заклади для бездомних осіб – соціальні заклади, діяльність яких спрямована на допомогу бездомним особам, їх підтримку та реінтеграцію, створені відповідно до закону;»;

абзац восьмий виключити;

2) у статті 10:

частину першу виключити;

в абзаці сьомому частини другої слова «мешканці тимчасових притулків для дорослих» замінити словами «отримувачі соціальних послуг у закладах для бездомних осіб»;

3) статтю 13 викласти у такій редакції:

«Стаття 13. Взяття громадян на соціальний квартирний облік

1. Соціальний квартирний облік ведеться відповідними органами місцевого самоврядування у населеному пункті за місцем проживання громадян.

Соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування за місцем походження або проживання дітей такої категорії до встановлення опіки, піклування, влаштування в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; для зазначеної категорії дітей та осіб, місцем походження яких є населенні пункти тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, - за місцем їх проживання; для зазначеної категорії дітей та осіб, які є внутрішньо переміщеними особами, - за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб.

Внутрішньо переміщені особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого самоврядування за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб, при цьому члени сім'ї внутрішньо переміщеної особи беруться на соціальний квартирний облік разом із нею незалежно від місця такого обліку (за умови, що вони не перебувають на соціальному квартирному обліку за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб).

Бездомні особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, у якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги.

2. Взяття громадян на соціальний квартирний облік здійснюється за рішенням відповідного органу місцевого самоврядування на підставі їх письмової заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

Недієздатні громадяни беруться на соціальний квартирний облік за заявою опікунів або органів опіки та піклування.

Взяття на соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, здійснюється за заявою піклувальника, прийомних батьків, батьків-вихователів, адміністрації закладу, де проживає дитина, або органу опіки та піклування, а осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за їх заявою.

Заява подається до відповідного органу місцевого самоврядування безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг.

У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання та/або про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи та/або про прийняття на обслуговування в закладі для бездомних осіб громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які беруться на соціальний квартирний облік разом із нею/ним.

У заяві про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа також зазначаються відомості про те, що дитина-сирота, дитина, позбавлена батьківського піклування, особа з їх числа не перебуває на соціальному квартирному обліку за місцем її проживання.

3. До заяви про взяття громадянина на соціальний квартирний облік додаються такі документи:

копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним, та пред'являються оригінали;

копію документу, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків коли через свої релігійні переконання особи відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), та пред'являється оригінал;

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтва про народження, свідоцтва про шлюб, свідоцтва про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян), та пред'являються оригінали;

довідку про свої доходи та довідки про доходи членів своєї сім'ї за попередній рік, отримані ними в грошовій формі з будь-яких джерел як на території України, так і за її межами;

відомості про майно, що перебувало та перебуває у його власності та власності членів його сім'ї за останні п'ять років, і його вартість.

Особи, які мають право на позачергове та першочергове забезпечення соціальним житлом до заяви про взяття на соціальний квартирний облік додають документи, що підтверджують їх належність до категорій осіб, визначених статтями 11 та 12 цього Закону, і копії цих документів.

До заяви про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа до заяви також додається документ, що підтверджує статус дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа і копія цього документу.

Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві, перевіряються відповідним органом місцевого самоврядування шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

4. Граничний строк розгляду заяви про взяття на соціальний квартирний облік громадян не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином заяви та відповідних документів.

5. Громадянинові надається відмова у взятті на соціальний квартирний облік у разі подання документів:

у неповному обсязі відповідно до частини другої цієї статті;

які містять виправлення;

що не підтверджують можливість визнання у встановленому порядку громадянина таким, що потребує надання соціального житла;

які містять недостовірні відомості, що встановлено відповідним органом місцевого самоврядування.

6. Повідомлення про відмову у взятті громадянина на соціальний квартирний облік надсилається не пізніше п'яти робочих днів після прийняття такого рішення.

7. Відмова у взятті громадянина на соціальний квартирний облік може бути оскаржена в судовому порядку.»;

6) Статтю 14 викласти у такій редакції:

«Стаття 14. Особливості взяття на соціальний квартирний облік бездомних осіб

1. Бездомні особи для отримання соціального житла звертаються до відповідного органу місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, у якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги.

2. У разі відсутності у бездомної особи документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом двох місяців з дня прийняття на обслуговування у у заклад для бездомних осіб забезпечує відновлення втрачених документів за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

3. Порядок відновлення документів особам, які перебувають на обліку та отримують соціальні послуги у закладах для бездомних осіб, затверджується Кабінетом Міністрів України.»;

7) статтю 15 виключити;

8) статтю 18 виключити;

9) статтю 22 викласти у такій редакції:

«Стаття 22. Надання громадянам житла з житлового фонду соціального призначення

1. Підставою для надання соціального житла громадянинові та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, є рішення відповідного органу місцевого самоврядування, який веде облік, за умови підтвердження громадянином підстав для отримання такого житла.

Надання соціального житла громадянинові та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, здійснюється у порядку черговості (позачергово, першочергово або в порядку загальної черги).

2. Рішення про надання жилого приміщення є підставою для укладення договору найму соціального житла.

3. Відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом трьох робочих днів з дати виявлення жилого приміщення, жилого будинку з фонду житла соціального призначення, що звільнилося, письмово повідомляє про це громадянина, що перебуває на обліку і має право на його отримання, із зазначенням переліку відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього Закону, які необхідно подати для підтвердження такого права, та строку їх подання.

Особи, які проживали в соціальному гуртожитку, для підтвердження права на отримання іншого соціального житла, крім відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього Закону, подають також акт приймання-здачі житла у такому гуртожитку.

4. Соціальне житло надається для всіх членів сім'ї громадянина, що разом з ним перебувають на соціальному квартирному обліку, а також для дітей, що народилися після взяття громадянина на соціальний квартирний облік, і його дружини (чоловіка), яка (який) були пізніше включені до облікової справи як такі, що мають право на отримання соціального житла.

5. Під час прийняття рішення про надання соціального житла громадянинові, який сам чи члени сім'ї якого, що проживають разом з ним, мають у власності або користуванні жиле приміщення, але відповідно до закону потребують поліпшення житлових умов, ураховується площа такого жилого приміщення (крім житла, що розміщене на тимчасово окупованій території, в населених пунктах, які розташовані на лінії зіткнення або на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень, а також житла, яке зруйновано або стало непридатним для

проживання внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях).

Порядок передачі жилого приміщення, що перебуває у власності або користуванні громадянина чи членів його сім'ї, відповідного органу місцевого самоврядування встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

6. На прохання громадянина, що перебуває на обліку, якщо надійшла його черга на отримання соціального житла або він користується правом на позачергове чи першочергове отримання такого житла, може бути ухвалено рішення про надання:

двом чи більше окремим громадянам у спільне користування жилого приміщення, яке відповідає встановленим вимогам, але збудовано для однієї сім'ї;

одному громадянинові жилого приміщення, яке відповідає встановленим вимогам, але за розміром менше необхідного, згідно з нормами забезпечення соціальним житлом, із збереженням права перебування на обліку.

7. У разі прийняття рішення про надання соціального житла відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом семи робочих днів вручає (надсилає) громадянину копію (витяг) з цього рішення та повідомлення, в якому зазначається наступна інформація:

найменування, місцезнаходження та контактні телефонні номери юридичної особи, що виступає наймодавцем у договорі найму, і режим її роботи;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та контактні телефонні номери посадових осіб наймодавця, уповноважених здійснювати зв'язок з наймачами;

строк, протягом якого повинен бути укладений договір найму.»;

б) в абзацах третьому, четвертому, п'ятому частини першої статті 1, частині першій статті 2, статті 4, абзаці першому частини другої статті 10 після слова «громадян» в усіх відмінках виключити слово «України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до набрання чинності цим Законом:

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд нормативно-правових актів з метою приведення їх у відповідність до цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів
України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону
України «Про адміністративні послуги»

1. Резюме: зменшення надмірного адміністративного навантаження на фізичних та юридичних осіб у сфері благоустрою, галузі поховання та житловій сфері, а також врегулювання процедури надання адміністративних послуг у сферах житлово-комунального господарства.

2. Проблема, яка потребує розв'язання

Закон України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон) установив чітку процедуру надання адміністративних послуг та вимоги до суб'єктів надання адміністративних послуг.

Частиною другою статті 3 Закону передбачено, що надання адміністративних послуг здійснюється з урахуванням особливостей, визначених законами, які регулюють суспільні відносини у відповідних сферах.

З метою приведення у відповідність до Закону та на виконання його вимог пропонується внести зміни до законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу» та «Про благоустрій населених пунктів».

Прийняття законопроекту забезпечить закріплення на законодавчому рівні основних вимог до підстав для одержання адміністративної послуги, суб'єктів її надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови у наданні адміністративних послуг у відповідних сферах і таким чином сприятиме розвитку житлово-комунального господарства за рахунок створення єдиних підходів і умов надання адміністративних послуг у сфері благоустрою, поховання та житловій сфері, зменшення надмірного адміністративного навантаження на громадян і юридичних осіб.

3. Суть проекту акта

Відповідно до Положення про Міністерство розвитку громад та територій України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2014 № 197 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 25 вересня 2019 р. № 850), Мінрегіон є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує, зокрема, державну житлову політику і політику у сфері житлово-комунального господарства.

Проектом акта вносяться зміни до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» з метою удосконалення процедури проведення такої приватизації, до Закону України «Про поховання та похоронну справу» задля врегулювання питань стосовно процедури перепоховання останків померлих та особливості процедури здійснення виділення місць для поховання, до Закону України «Про благоустрій населених пунктів» щодо вдосконалення підходу до процедури надання дозволу на порушення об'єктів благоустрою та

видалення зелених насаджень, а також щодо надання адміністративних послуг та переліку документів необхідних для отримання відповідного дозволу.

Основною метою державного регулювання є забезпечення надання якісних адміністративних послуг, вироблення єдиних підходів та вдосконалення чинного порядку і умов надання зазначених послуг у відповідних сферах, стимулювання впровадження сучасних підходів до надання адміністративних послуг шляхом приведення норм законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу» та «Про благоустрій населених пунктів» у відповідність із Законом.

4. Вплив на бюджет

Реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових видатків з державного чи з місцевого бюджетів України.

5. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта має вплив на ключові інтереси заінтересованих сторін. Прогноз впливу додається.

Проект акта потребує погодження із Всеукраїнською асоціацією органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», Всеукраїнською асоціацією сільських та селищних рад, Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні, Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні та Конфедерацією роботодавців України.

Проект акта не надсилався на розгляд Наукового комітету Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, оскільки він не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності.

6. Прогноз впливу

Проект акта є регуляторним актом та відповідає принципам державної регуляторної політики.

Проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць України.

Реалізація положень проекту акта має вплив на суб'єктів господарювання та громадян.

7. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством фінансів України, Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством соціальної політики України, Міністерством цифрової трансформації України, Державною регуляторною службою України, Державною службою України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Проект акта потребує проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

8. Підстава розроблення проекту акта

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги» розроблено Міністерством розвитку громад та територій України відповідно до статей 3, 5 та 11 Закону України «Про адміністративні послуги» та на виконання пункту 176 Плану пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 р. № 1106-р.

Міністр розвитку громад
та територій України
_____ 2020 р.

Олексій ЧЕРНИШОВ

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації акту на ключові інтереси заінтересованих сторін

1. Суть проекту акту: врегулювання процедури надання адміністративних послуг у сфері благоустрою, галузі поховання та у житловій сфері, визначення переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, інформації про їх платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови.
2. Вплив на ключові інтереси усіх заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний (позитивний чи негативний) вплив		Пояснення (чому саме реалізація акту призведе до очікуваного впливу)
		Короткостроковий (до року)	Середньостроковий (більше року)	
Споживачі послуг у сферах житлово-комунального господарства	покращення умов надання адміністративних послуг та мінімізація термінів отримання цих послуг	Негативний. Необхідне проведення роз'яснювальної та інформаційної роботи серед населення щодо процедури надання адміністративних послуг не призведе до очікуваного зменшення надмірного адміністративного навантаження на громадян	У середньостроковій перспективі очікується позитивний вплив за рахунок створення єдиних підходів та умов надання адміністративних послуг, скорочення терміну отримання цих послуг, а також зменшення випадків відмови (на %) у наданні зазначених адміністративних послуг	Реалізація цього акту призведе до очікуваного впливу за рахунок встановлення чіткого переліку вимог щодо отримання адміністративних послуг.
Суб'єкти господарювання, що здійснюють діяльність у сферах житлово-комунального господарства близько 14760	спрощення умов в отриманні адміністративних послуг та зведення до мінімуму термінів отримання цих послуг	За рахунок проведення необхідної роз'яснювальної та інформаційної роботи серед суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність у відповідних сферах ЖКГ не вдасться запобігти негативного впливу на громадян, яким не забезпечується сприятливе для життєдіяльності середовище	Очікується позитивний вплив на відповідних юридичних осіб за рахунок спрощення умов отримання ними адміністративних послуг та скорочення терміну їх надання	Реалізація цього акту призведе до очікуваного впливу за рахунок встановлення єдиних підходів до порядку і умов надання адміністративних послуг
Посадові особи – співробітники центру надання адміністративних послуг	зменшення надмірного адміністративного навантаження на фізичних та юридичних осіб у сфері ЖКГ	Очікується позитивний вплив від впровадження акту за рахунок спрощення процедури надання адміністративних послуг у сфері благоустрою	Очікується значне спрощення процесу надання адміністративних послуг юридичним та фізичним особам, що призведе до зменшення надмірного адміністративного навантаження	Реалізація цього акту призведе до очікуваного впливу за рахунок встановлення чітких та вичерпних вимог до підстав для отримання адміністративних послуг, переліку та вимог до документів необхідних для цього

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта	Пояснення змін
Закон України «Про приватизацію державного житлового фонду»		
Стаття 1. Поняття приватизації державного житлового фонду Приватизація державного житлового фонду (далі - приватизація) - це відчуження квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках, призначених для проживання сімей та одиноких осіб, кімнат у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів, та належних до них господарських споруд і приміщень (підвалів, сараїв і т. ін.) державного житлового фонду на користь громадян України. [...].	Стаття 1. Поняття приватизації державного житлового фонду Приватизація державного житлового фонду (далі - приватизація) - це відчуження квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках, призначених для проживання сімей та одиноких осіб, кімнат у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів, та належних до них господарських споруд і приміщень (підвалів, сараїв і т. ін.) державного житлового фонду на користь громадян України (далі – громадян). [...].	Приведено у відповідність до термінології законодавства.
Стаття 8. Організація проведення приватизації та оформлення права власності [...] 8. Вартість послуг з оформлення документів на право власності на квартиру (будинки), житлове приміщення у гуртожитку оплачується громадянами за розцінками, що встановлюються місцевими органами виконавчої влади. [...].	Стаття 8. Організація проведення приватизації державного житлового фонду Виключити	Передбачається у пропонованій статті 8-1.
Відсутня	Стаття 8-1. Видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинки), жиле приміщення у гуртожитку 1. Громадянин, який виявив бажання	Чітко визначено процедуру набуття громадянами права власності на житло шляхом приватизації державного та комунального житлового фонду.

	приватизувати займану ним і членами його сім'ї на умовах найму квартиру (будинки), жиле приміщення у гуртожитку, звертається в орган приватизації (безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг), де одержує бланк заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики. У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним у квартирі (будинку), жилому приміщенні у гуртожитку, а також про наявність/відсутність у власності житла (для громадян, які проживають у гуртожитку). 2. Громадянин подає до органів приватизації такі документи: - заява на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку; - копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним, та пред'являються оригінали; - копію документу, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків коли через свої релігійні переконання особи відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають	Актуалізовано перелік документів. Оптимізовано та спрощено процедуру надання цієї адміністративної послуги. Приведено у відповідність до термінології законодавства.
--	--	---

відмітку у паспорті), та пред'являється оригінал;

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтва про народження, свідоцтва про шлюб, свідоцтва про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян), та пред'являються оригінали;

технічний паспорт на квартиру (кімнату, жилий блок, секцію) у житловому будинку (гуртожитку), а на одноквартирний будинок – технічний паспорт на садибний (індивідуальний) житловий будинок і копію цього документа;

копію ордеру на жиле приміщення або копію ордеру на жилу площу в гуртожитку та пред'являються оригінали (у разі наявності);

документ, що підтверджує невикористання ним та членами його сім'ї, які проживають разом з ним, житлових чеків для приватизації державного житлового фонду;

документ, що підтверджує право на пільгові умови приватизації відповідно до законодавства (за наявності) і копію цього документа;

заява-згода тимчасово відсутніх членів сім'ї наймача на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку.

Громадяни, які проживають у гуртожитку, крім документів, передбачених цією статтею, до заяви також додають:

витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про наявність у власності

житла;

копію договору найму жилого приміщення та/або копію договору оренди житла;

форму первинної облікової документації № 028/о «Консультаційний висновок спеціаліста» з відміткою про відсутність захворювання на туберкульоз.

Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві, перевіряються органом приватизації шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

3. За малолітніх та неповнолітніх членів сім'ї наймача рішення щодо приватизації житла приймають батьки (усиновлювачі) або опікуни. Згоду на участь дітей у приватизації вони засвідчують своїми підписами у заяві біля прізвищ дітей.

Від імені громадян, визнаних недієздатними, заява подається опікуном або представником органу опіки та піклування. До заяви додається рішення про призначення опікуна такій особі або документи, які підтверджують повноваження представника органу опіки та піклування.

4. Результатом розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку є видача свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення у гуртожитку або відмова у його видачі.

Послуга видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинок), жиле

приміщення у гуртожитку є платною.

За видачу свідоцтва про право власності на квартиру (будинку), жила приміщення у гуртожитку справляється адміністративний збір у розмірі 0,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

5. Граничний строк розгляду органом приватизації заяви на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином відповідних документів.

6. Підставами для відмови громадянину у видачі свідоцтва про право власності на квартиру (будинку), жила приміщення у гуртожитку є:

квартира (будинку), жила приміщення у гуртожитках не підлягають приватизації відповідно до частини другої статті 2 цього Закону;

громадянин, який подав заяву на приватизацію квартири (будинку), жилого приміщення у гуртожитку, та члени його сім'ї не належать до категорії громадян, на яких поширюється Закон України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»;

жила приміщення розташоване у гуртожитку, на який не поширюється сфера дії Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»;

жила приміщення розташоване у гуртожитку, який не перебуває у власності територіальної громади;

відсутнє рішення органу місцевого самоврядування про передачу житлових приміщень у гуртожитках у власність громадян

	відповідно до Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»; громадянин та члени його сім'ї повністю використали право на безоплатну приватизацію в межах номінальної вартості житлового чеку; є обтяження щодо об'єкта приватизації; у поданих документах виявлено недостовірні відомості; заявником подано неповний пакет документів, передбачений цією статтею. 7. Право власності на квартиру (будинок), жиле приміщення гуртожитку підлягає обов'язковій державній реєстрації прав відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;	
--	--	--

Стаття 3. Способи приватизації [...] продажу надлишків загальної площі квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках громадянам <i>України</i>, що мешкають в них або перебувають в черзі потребуючих поліпшення житлових умов. [...] Стаття 4. Житлові чеки 1. Житлові чеки - це приватизаційні папери, які одержуються всіма громадянами <i>України</i> і використовуються при приватизації державного житлового фонду. Вони можуть також використовуватись для приватизації частки майна державних підприємств, земельного фонду. [...] Стаття 5. Порядок розрахунків при приватизації квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку [...] 4. Право на приватизацію квартир (будинків) державного житлового фонду з використанням житлових чеків одержують громадяни <i>України</i>, які постійно проживають в цих квартирах (будинках) або перебували на обліку потребуючих поліпшення житлових умов до введення в дію цього Закону. Право на приватизацію житлових приміщень у гуртожитку з використанням житлових чеків одержують громадяни <i>України</i>, які на законних підставах проживають у них. 5. Кожний громадянин <i>України</i> має право приватизувати займане ним житло безоплатно в	Стаття 3. Способи приватизації [...] продажу надлишків загальної площі квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках громадянам, що мешкають в них або перебувають в черзі потребуючих поліпшення житлових умов. [...] Стаття 4. Житлові чеки 1. Житлові чеки - це приватизаційні папери, які одержуються всіма громадянами і використовуються при приватизації державного житлового фонду. Вони можуть також використовуватись для приватизації частки майна державних підприємств, земельного фонду. [...] Стаття 5. Порядок розрахунків при приватизації квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку [...] 4. Право на приватизацію квартир (будинків) державного житлового фонду з використанням житлових чеків одержують громадяни, які постійно проживають в цих квартирах (будинках) або перебували на обліку потребуючих поліпшення житлових умов до введення в дію цього Закону. Право на приватизацію житлових приміщень у гуртожитку з використанням житлових чеків одержують громадяни, які на законних підставах проживають у них. 5. Кожний громадянин має право приватизувати займане ним житло безоплатно в	Приведено у відповідність до термінології законодавства.
--	---	---

межах номінальної вартості житлового чеку або з частковою доплатою один раз.

Стаття 9. Використання коштів, одержаних від приватизації

[...]

2. 20 відсотків суми вказаних фондів перераховуються в Державний приватизаційний житловий фонд, який створюється для фінансування житлового будівництва в регіонах з низьким рівнем забезпечення громадян житлом та створення резерву коштів для забезпечення гарантії прав на безкоштовне державне житло новонароджених громадян *України*. Використання коштів зазначеного фонду здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України.

Стаття 13. Соціальний захист населення при приватизації

1. До впровадження реформи системи оплати праці зберігається діючий порядок державних дотацій на обслуговування, утримання, ремонт державного та приватизованого житлового фонду, комунальні послуги. В разі наявності у власності громадянина *України* декількох квартир (будинків) державні дотації поширюються лише на одну з них.

[...]

межах номінальної вартості житлового чеку або з частковою доплатою один раз.

Стаття 9. Використання коштів, одержаних від приватизації

[...]

2. 20 відсотків суми вказаних фондів перераховуються в Державний приватизаційний житловий фонд, який створюється для фінансування житлового будівництва в регіонах з низьким рівнем забезпечення громадян житлом та створення резерву коштів для забезпечення гарантії прав на безкоштовне державне житло новонароджених громадян. Використання коштів зазначеного фонду здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України.

Стаття 13. Соціальний захист населення при приватизації

1. До впровадження реформи системи оплати праці зберігається діючий порядок державних дотацій на обслуговування, утримання, ремонт державного та приватизованого житлового фонду, комунальні послуги. В разі наявності у власності громадянина декількох квартир (будинків) державні дотації поширюються лише на одну з них.

[...]

Закон України «Про поховання та похоронну справу»

Стаття 2. Визначення термінів У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: ритуальні послуги - послуги, пов'язані з організацією поховання та облаштуванням місця поховання; [...]	несанкціоноване місце поховання або місце для поховання — місце поховання або місце для поховання, організоване у невідведеному для цього в установленому законодавством порядку місці.	Зазначений термін вводиться з метою запобігання поховання поза межами місць поховань
Стаття 9. Ритуальні служби Ритуальні служби - спеціалізовані комунальні підприємства, що створюються органами місцевого самоврядування в порядку, встановленому законом, з метою здійснення організації поховання померлих і надання ритуальних послуг, передбачених необхідним мінімальним переліком окремих видів ритуальних послуг, реалізації предметів ритуальної належності, передбаченим <u>пунктом 2</u> частини другої статті 8 цього Закону. [...]	Стаття 9. Ритуальні служби Ритуальні служби - комунальні підприємства, що створюються органами місцевого самоврядування в порядку, встановленому законом, з метою здійснення організації поховання померлих і надання ритуальних послуг, передбачених необхідним мінімальним переліком окремих видів ритуальних послуг, реалізації предметів ритуальної належності, передбаченим <u>пунктом 2</u> частини другої статті 8 цього Закону. [...]	
Стаття 11. Поховання померлого [...] свідоцтво про смерть <i>та довідка про смерть</i> - відділом державної реєстрації актів цивільного стану, виконавчим органом сільських, селищних, міських (крім міст обласного значення) рад, консульською установою чи дипломатичним представництвом України. [...]	Стаття 11. Поховання померлого свідоцтво про смерть - відділом державної реєстрації актів цивільного стану, виконавчим органом сільських, селищних, міських (крім міст обласного значення) рад, консульською установою чи дипломатичним представництвом України. [...]	

Стаття 21. Перепоховання останків померлих Перепоховання останків померлих допускається у виняткових випадках за рішенням виконавчого органу сільської, селищної, міської ради на підставі письмового звернення особи, яка здійснила поховання, висновку органу санітарно-епідеміологічної служби, лікарського свідоцтва про смерть, дозволу виконавчого органу відповідної сільської, селищної, міської ради на поховання останків на іншому кладовищі. Перепоховання останків померлих може здійснюватися в інших випадках згідно із законодавством України. Перепоховання останків померлих, воїнів із братських і одиночних могил здійснюється з дотриманням вимог законів України “Про охорону культурної спадщини” та “Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років”. Під час перепоховання останків померлих контроль за дотриманням безпечних умов праці протягом усього терміну ведення робіт здійснює виконавчий орган відповідної сільської, селищної, міської ради. Перепоховання останків померлих здійснюється за рахунок коштів особи, яка ініціює перепоховання.	Стаття 21. Перепоховання останків померлих Перепоховання останків померлих здійснюється на підставі дозволу на перепоховання останків померлого. Суб’єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу на перепоховання останків померлого є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об’єднаної територіальної громади, на території яких поховані останки померлого. Підставою для видачі дозволу на перепоховання останків померлих є: загроза постійних затоплень, підтоплень, зсувів, після землетрусів та інших стихійних лих; необхідність переміщення останків померлих з окремих могил для їх перепоховання в інші могили. Перелік документів, необхідних для отримання дозволу на перепоховання останків померлих: заява особи, яка має намір здійснити перепоховання, з визначенням причин перепоховання; рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту, на території якого розташоване кладовище, на яке планується здійснити перепоховання останків померлого; висновок про допустимість і умови перепоховання останків померлого, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сферах	Закон України «Про адміністративні послуги» установив чітку процедуру надання адміністративних послуг та вимоги до суб’єктів надання адміністративних послуг. Частиною другою статті 3 Закону передбачено, що надання адміністративних послуг здійснюється з урахуванням особливостей, визначених законами, які регулюють суспільні відносини у відповідних сферах. З метою приведення у відповідність до Закону та на виконання його вимог пропонується внести зміни до Закону України «Про поховання та похоронну справу». Прийняття зміни зумовлено відсутністю встановлених на рівні закону основних вимог до підстав для одержання адміністративних послуг, суб’єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови.
--	--	---

санітарного та епідемічного благополуччя населення за наявності лікарського свідоцтва про смерть;

свідоцтво про смерть;

свідоцтво про поховання.

Дозвіл на перепоховання останків померлих надається безоплатно в місячний строк, з дати реєстрації у виконавчому органі сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади письмового звернення особи, яка має намір здійснити перепоховання.

За результатами розгляду поданих документів виносяться рішення про перепоховання останків померлого на інше місце поховання чи, у разі відсутності підстав для проведення такого перепоховання, заявнику видається обґрунтована письмова відмова.

Підставами для відмови у видачі дозволу на перепоховання останків померлих є відсутність на кладовищі вільних місць для здійснення такого поховання або ненадання документів, необхідних для отримання дозволу на перепоховання, в повному обсязі.

Перепоховання останків померлих здійснюється за рахунок коштів особи, яка ініціює перепоховання.

Перепоховання останків померлих, воїнів із братських і одиночних могил здійснюється з дотриманням вимог законів України «Про охорону культурної спадщини» та «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років».

Під час перепоховання останків

	померлих контроль за дотриманням безпечних умов праці протягом усього терміну ведення робіт здійснює виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади.	
Стаття 25. Могили За зверненням виконавця волевиявлення померлого або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, на території кладовища безоплатно виділяється місце для поховання померлого відповідно до затвердженої проектної документації. За бажанням одного з родичів, визначених у частині п'ятій статті 6 цього Закону, для поховання двох чи більше померлих безоплатно виділяється місце для родинного поховання. Після здійснення поховання померлого виконавцю волевиявлення померлого або особі, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, як користувачу місця поховання (користувачу місця родинного поховання) спеціалізованим комунальним підприємством (а в разі його відсутності – виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) <i>видається відповідне свідоцтво, зразок якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.</i> Це свідоцтво дає право його пред'явнику на встановлення намогильних споруд у межах могили (родинного поховання), вирішення питання про проведення підпоховання, здійснювати інші дії, пов'язані з використанням місця поховання, якщо це не суперечить	Стаття 25. Місця для поховання За заявою виконавця волевиявлення померлого або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, на території кладовища безоплатно виділяється місце для поховання померлого відповідно до затвердженої проектної документації. За бажанням одного з родичів, визначених у частині п'ятій статті 6 цього Закону, для поховання двох чи більше померлих безоплатно виділяється місце для родинного поховання. Після здійснення поховання померлого виконавцю волевиявлення померлого або особі, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, як користувачу (власнику) місця для поховання (місця для родинного поховання) виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади безоплатно в термін до п'ятнадцяти календарних днів з дати реєстрації письмової заяви особи до відповідного органу видається свідоцтво про поховання, зразок якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Для отримання свідоцтва про поховання виконавець волевиявлення померлого	Прийняття зміни зумовлено відсутністю встановлених на рівні закону основних вимог до підстав для одержання адміністративних послуг, суб'єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови.

законодавству.

На могилах (місцях родинного поховання) можуть встановлюватися намогильні споруди, склепи за індивідуальним замовленням у межах, встановлених для могили (родинного поховання). Встановлені намогильні споруди, склепи реєструються спеціалізованим комунальним підприємством (а в разі його відсутності - виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) у книзі обліку намогильних споруд, форму якої затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Забороняється здійснювати поховання інших померлих (підпоховання), встановлення намогильної споруди, склепу без згоди користувача місця поховання (користувача місця родинного поховання).

(загиблого) або особа, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого (загиблого), подає до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади такі документи:

заяву від особи, яка здійснила поховання на відведеному місці для поховання (місці для родинного поховання);

копію свідоцтва про смерть похованого на відведеному місці для поховання (місці для родинного поховання);

копію одного з документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство;

витяг з Книги реєстрації поховань та перепоховань померлих громадян.

Підставами для відмови у видачі свідоцтва про поховання є подання виконавцем волевиявлення померлого (загиблого) або особою, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлого, неповного пакету документів, та/або виявлення недостовірних відомостей у них.

Це свідоцтво дає право його пред'явнику на встановлення намогильних споруд у межах могили (місць для родинного поховання), вирішення питання про проведення підпоховання, здійснювати інші дії, пов'язані з використанням місця для поховання, якщо це не суперечить законодавству.

На могилах (місцях для родинного поховання) можуть встановлюватися намогильні споруди, склепи за індивідуальним замовленням у межах,

встановлених для могили (місця для родинного поховання). Встановлені намогильні споруди, склепи реєструються комунальним підприємством (а в разі його відсутності - виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади) у книзі обліку намогильних споруд, форму якої затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Забороняється здійснювати поховання інших померлих (підпоховання), встановлення намогильної споруди, склепу без згоди користувача (власника) місця для поховання (місця для родинного поховання).

Підпоховання труни з тілом померлого або урни з прахом в існуючу могилу допускається тільки після дотримання вимог санітарного законодавства за згодою користувача (власника) відповідної могили та за умови дотримання нормативних розмірів місця для поховання.

У разі виявлення несанкціонованих місць для поховань, місць поховань поза територією, відведеною в установленому законодавством порядку, перепоховання померлих на місце поховання здійснює особа, яка здійснила таке поховання, за власні кошти. Якщо особу, яка здійснила таке поховання, не виявлено, перепоховання померлих здійснюється за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

Закон України «Про благоустрій населених пунктів»

Стаття 26¹. Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою

1. Порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі дозволу на порушення об'єктів благоустрою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (далі – дозвіл), крім випадків, встановлених абзацами другим – четвертим частини першої цієї статті.

Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою не вимагається, якщо земляні та ремонтні роботи здійснюються:

особами, які мають документ, що посвідчує право власності або право користування земельною ділянкою, у тому числі право земельного сервітуту;

у складі підготовчих або будівельних робіт, право на виконання яких оформлене у встановленому законодавством порядку.

Роботи з усунення наслідків аварій на об'єктах благоустрою розпочинаються негайно з обов'язковим подальшим оформленням дозволу в порядку, визначеному законодавством.

2. Перелік земляних та ремонтних робіт, для виконання яких необхідно отримати дозвіл, встановлюється у Типовому порядку щодо видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, *видачі дублікатів*, анулювання дозволів (далі – Типовий порядок), який затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26¹. Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою

1. Порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі дозволу на порушення об'єктів благоустрою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (далі – дозвіл), крім випадків, встановлених абзацами другим – четвертим частини першої цієї статті.

Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою не вимагається, якщо земляні та ремонтні роботи здійснюються:

особами, які мають документ, що посвідчує право власності або право користування земельною ділянкою, у тому числі право земельного сервітуту;

у складі підготовчих або будівельних робіт, право на виконання яких оформлене у встановленому законодавством порядку;

підприємствами з утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувачами об'єктів благоустрою.

Роботи з усунення наслідків аварій на об'єктах благоустрою розпочинаються негайно з обов'язковим подальшим оформленням дозволу в порядку, визначеному законодавством.

2. Перелік земляних та ремонтних робіт, для виконання яких необхідно отримати дозвіл, встановлюється у Типовому порядку щодо видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі,

У тексті Закону слова "видача дублікату" у всіх відмінках та числах виключено згідно із Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Частиною другою статті 3 Закону України «Про адміністративні послуги» передбачено, що надання адміністративних послуг здійснюється з урахуванням особливостей, визначених законами, які регулюють суспільні відносини, зокрема у сфері благоустрою.

Це встановлює єдині підходи до порядку і умов надання адміністративних послуг у сфері благоустрою та забезпечить законність їх надання, запобігання виникненню порушень вимог законодавства у суб'єктами господарювання та забезпечення належного рівня утримання та експлуатації об'єктів благоустрою населених пунктів та їх елементів.

переоформлення, анулювання дозволів (далі – Типовий порядок), який затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Дозвіл на порушення об'єктів благоустрою видається на підставі письмової заяви за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України через центр надання адміністративних послуг, а у разі якщо відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», такий не утворено, – через виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади.

Заява про одержання (переоформлення, анулювання) дозволу на порушення об'єктів благоустрою подається суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою):

у паперовій формі особисто або поштовим відправленням - до адміністратора;

в електронній формі через портал електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі - портал електронних сервісів), оформлена згідно з вимогами законів у сфері електронних документів, – до дозвільного органу.

Якщо документи подаються особисто, пред'являється документ, що посвідчує особу, підтверджує громадянство України, чи її спеціальний статус.

У разі подання документів представником додатково подається документ, що засвідчує його повноваження.

Документи в електронній формі

3. Порядок видачі дозволів або відмови в їх видачі, переоформлення, <i>видачі дублікатів</i>, анулювання дозволів затверджується рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради на підставі Типового порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України. У разі якщо відповідною сільською, селищною, міською радою не прийнято таке рішення, застосовується Типовий порядок, затверджений Кабінетом Міністрів України. 4. Видача дозволу, його переоформлення або <i>видача дублікату</i> дозволу здійснюється безоплатно. 5. Дозвіл видається протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви. Строк дії дозволу визначається умовами робіт і не може перевищувати один рік. 6. Відмова у видачі дозволу видається заявнику в письмовій формі з відповідним обґрунтуванням у строк, передбачений для видачі дозволу. Підставою для відмови у видачі дозволу є: подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу згідно із встановленим переліком; невідповідність поданих документів вимогам законодавства; виявлення недостовірних відомостей у поданих документах. Відмову у видачі дозволу може бути оскаржено в установленому порядку.	подаються суб'єктом господарювання (уповноваженим ним органом або особою) через портал електронних сервісів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. 4. Порядок видачі дозволів або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання дозволів затверджується рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради на підставі Типового порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України. У разі якщо відповідною сільською, селищною, міською радою не прийнято таке рішення, застосовується Типовий порядок, затверджений Кабінетом Міністрів України. 5. Видача дозволу, його переоформлення здійснюється безоплатно. 6. Дозвіл видається протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви. Строк дії дозволу визначається умовами робіт і не може перевищувати один рік. 7. Відмова у видачі дозволу видається заявнику в письмовій формі з відповідним зазначенням причини відмови у строк, передбачений для видачі дозволу. Підставою для відмови у видачі дозволу є: невідповідність поданої суб'єктом господарювання заяви вимогам законодавства; виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві.	
---	---	--

7. У разі якщо в установленій частиною п'ятою цієї статті строк не видано дозвіл або відмову в його видачі, право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт виникає на десятий робочий день з дня закінчення зазначеного строку, а дозвіл вважається виданим.

8. Дозвіл може бути анульовано виконавчим органом відповідної сільської, селищної, міської ради у разі:

подання особою, яка отримала дозвіл, заяви про його анулювання;

наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем, що отримали дозвіл.

9. У разі якщо право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню. Переоформлення дозволу не зупиняє виконання робіт.

10. Підставами для видачі дубліката дозволу є втрата або пошкодження дозволу.

11. Особа, яка виконала на об'єктах благоустрою земляні та/або ремонтні роботи,

8. У разі якщо в установленій частиною п'ятою цієї статті строк не видано дозвіл або відмову в його видачі, право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт виникає на десятий робочий день з дня закінчення зазначеного строку, а дозвіл вважається виданим.

9. Дозвіл анулюється виконавчим органом відповідної сільської, селищної, міської ради у разі:

звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення та ліквідації, якщо інше не встановлено законом;

наявності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця.

Граничний строк анулювання дозволу складає десять днів.

10. У разі якщо право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню. Переоформлення дозволу не зупиняє виконання робіт.

11. Особа, яка виконала на об'єктах благоустрою земляні та/або ремонтні роботи, зобов'язана власними силами привести цей об'єкт благоустрою у належний стан або може у випадках, визначених пунктом 2 частини другої

зобов'язана власними силами привести цей об'єкт благоустрою у належний стан або може у випадках, визначених пунктом 2 частини другої статті 19 цього Закону, сплатити його відновну вартість.	статті 19 цього Закону, сплатити його відновну вартість.	
Стаття 28. Охорона та утримання зелених насаджень 1. Охороні та відновленню підлягають усі зелені насадження в межах населених пунктів під час проведення будь-якої діяльності, крім зелених насаджень, які висаджені або виросли самосівом в охоронних зонах повітряних і кабельних ліній, трансформаторних підстанцій, розподільних пунктів і пристроїв. 2. Охорона, утримання та відновлення зелених насаджень на об'єктах благоустрою, а також видалення дерев, які виросли самосівом, здійснюються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів залежно від підпорядкування об'єкта благоустрою, а на земельних ділянках, переданих у власність, наданих у постійне користування або в оренду, – за рахунок коштів їх власників або користувачів відповідно до нормативів, затверджених у встановленому порядку. 3. Видалення дерев, кущів, газонів і квітників здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України. Не потребує отримання дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень виконання робіт на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 34 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності". Відновна вартість сплачується до прийняття об'єкта в експлуатацію. Розмір відновної	Стаття 28. Охорона та утримання зелених насаджень 1. Охороні та відновленню підлягають усі зелені насадження в межах населених пунктів під час проведення будь-якої діяльності, крім зелених насаджень, які висаджені або виросли самосівом в охоронних зонах повітряних і кабельних ліній, трансформаторних підстанцій, розподільних пунктів і пристроїв. 2. Охорона, утримання та відновлення зелених насаджень на об'єктах благоустрою, а також видалення дерев, які виросли самосівом, здійснюються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів залежно від підпорядкування об'єкта благоустрою, а на земельних ділянках, переданих у власність, наданих у постійне користування або в оренду, – за рахунок коштів їх власників або користувачів відповідно до нормативів, затверджених у встановленому порядку. 3. Видалення зелених насаджень здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, на підставі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень, що надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади. Адміністративною послугою є видача дозволу (ордера) на видалення зелених	

вартості видалених зелених насаджень зменшується на суму, передбачену в проектній документації на озеленення території.

4. Негайне видалення пошкоджених дерев або кущів (їх частин) може здійснюватися підприємствами, установами, організаціями або громадянами в разі, якщо стан таких пошкоджених зелених насаджень загрожує життю, здоров'ю громадян, а також майну громадян та/або юридичних осіб.

5. У містах та інших населених пунктах ведеться облік зелених насаджень та складається їх реєстр за видовим складом та віком.

Облік зелених насаджень проводиться органами місцевого самоврядування.

насаджень.

Суб'єктом надання адміністративної послуги з видачі дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень є виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, на території якого планується здійснити видалення зелених насаджень.

Підставою для видачі такого дозволу є заява з зазначенням причин (необхідності) юридичної чи фізичної особи, у тому числі фізичної особи – підприємця, про видалення зелених насаджень.

Після отримання такої заяви виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади для визначення стану зелених насаджень та їх відновної вартості утворює відповідну комісію, до складу якої входять представники заявника, власника або користувача земельної ділянки, виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища (за згодою), а також у разі необхідності – підприємства для утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувача об'єкта благоустрою, на якому розташовані зелені насадження (далі – заінтересовані

організації).

Розрахунок відновної вартості видалених зелених насаджень у населених пунктах, що підлягає оплаті при видаленні зелених насаджень встановлюється відповідно до Методики визначення відновної вартості зелених насаджень, затвердженої центральними органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Під час формування складу комісії виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади протягом двох робочих днів після надходження заяви надсилає запити до власника або користувача земельної ділянки та до заінтересованих організацій.

Заінтересовані організації протягом п'яти робочих днів після отримання запиту в письмовій формі повідомляють виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади щодо включення свого представника до складу комісії.

Після надходження повідомлень компетентний орган протягом трьох робочих днів затверджує склад комісії. У разі ненадходження повідомлень або надходження повідомлень про відмову від участі представників заінтересованих організацій склад комісії затверджується без таких представників.

У процесі визначення стану зелених насаджень та відновної вартості зелених

насаджень, які видаляються на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35-37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», до складу комісії включають фізичну особу або представника суб'єкта господарювання, що має намір щодо забудови території.

Комісія протягом п'яти робочих днів після затвердження її складу визначає стан зелених насаджень, розташованих на земельній ділянці, їх відновну вартість та складає акт обстеження тих насаджень, що підлягають видаленню, за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Рішення щодо видалення зелених насаджень приймається більшістю голосів членів комісії. Якщо розподіл голосів рівний, вирішальним є голос голови комісії.

У разі видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев комісія під час визначення стану зелених насаджень з'ясовує причини набуття деревами такого стану, про які зазначається в складеному комісією акті.

Кожному із членів комісії та заявнику надається по одному примірнику акта. Один примірник протягом трьох робочих днів надсилається до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів

вища (у разі відсутності їх представника у складі комісії).

Голова комісії протягом п'яти робочих днів готує та надсилає проект рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади про видалення зелених насаджень, в якому зазначаються дані про кількість зелених насаджень, що підлягають видаленню і що залишаються на земельній ділянці.

Виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади протягом двадцяти робочих днів приймає рішення про видалення зелених насаджень і наступного дня видає заявнику його копію для оплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню.

Після підтвердження заявником сплати відновної вартості зелених насаджень, що підлягають видаленню, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади або центр надання адміністративних послуг, у разі його створення відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» безкоштовно видає заявнику дозвіл (ордер) на видалення зелених насаджень.

Підставами для відмови у видачі заявнику дозволу (ордеру) на видалення зелених насаджень є:

несплата або сплата в неповному обсязі відновної вартості зелених насаджень;

недотримання форми заяви на видалення зелених насаджень, затвердженої

Кабінетом Міністрів України;

виявлення недостовірних відомостей в поданій заяві.

Переоформлення дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень здійснюється безоплатно на підставі заяви юридичної чи фізичної особи протягом п'яти робочих днів.

У разі якщо право виконання робіт щодо видалення зелених насаджень передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню.

Не потребує отримання дозволу (ордера) на видалення зелених насаджень виконання робіт на підставі одного з документів, визначених частиною першою статті 35-37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», та у випадках, передбачених частинами четвертою – шостою цієї статті. Відновна вартість зелених насаджень у таких випадках сплачується до прийняття об'єкта в експлуатацію. Розмір відновної вартості видалених зелених насаджень зменшується на суму, передбачену в проектній документації на озеленення території.»

4. Видалення аварійних, сухостійних і фаутих дерев на об'єкті благоустрою здійснює балансоутримувач на підставі акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, який складається комісією, утвореною виконавчим органом сільської, селищної, міської ради населеного пункту або об'єднаної територіальної громади, в порядку, передбаченому частиною третьою цієї статті.

Комісія під час визначення стану зелених насаджень з'ясовує причину набуття

	деревами такого стану, про яку зазначається в складеному комісією акті. Послуга з обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, та акт обстеження зелених насаджень надаються заявнику на безоплатній основі протягом одного робочого дня. Єдиною підставою для відмови у наданні заявнику акта обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню, є виявлення недостовірних відомостей у поданій заяві або недотримання форми заяви, затвердженої Кабінетом Міністрів України. 5. Видалення зелених насаджень на території меморіального комплексу та кладовищі здійснюється за рішенням підприємства що здійснює утримання об'єктів благоустрою державної та комунальної власності, балансоутримувача об'єкта благоустрою без сплати їх відновної вартості. 6. Видалення зелених насаджень на земельній ділянці, яка перебуває у приватній власності, та на присадибній ділянці здійснюється за рішенням власника (користувача) земельної ділянки без сплати їх відновної вартості.	
Стаття 35. Технічна документація з питань благоустрою територій населених пунктів 1. Технічна документація з питань благоустрою територій населених пунктів (проекти, схеми, карти, атласи тощо) розробляється з метою здійснення комплексу	Стаття 35. Технічна документація з питань благоустрою територій населених пунктів 1. Технічна документація з питань благоустрою територій населених пунктів (проекти, схеми, карти, атласи тощо) розробляється з метою здійснення комплексу	Удосконалення підходів до розроблення органами місцевого самоврядування правил благоустрою території населених пунктів відповідно до вимог Закону.

заходів з благоустрою територій, окремих об'єктів благоустрою, їх частин і може бути включена до правил благоустрою території відповідного населеного пункту. 2. Технічна документація з питань благоустрою населених пунктів <i>погоджується в установленому порядку та</i> затверджується її замовником.	заходів з благоустрою територій, окремих об'єктів благоустрою, їх частин і може бути включена до правил благоустрою території відповідного населеного пункту. 2. Технічна документація з питань благоустрою населених пунктів затверджується її замовником.	
Закон України «Про житловий фонд соціального призначення»		
Стаття 1. Визначення основних термінів і понять У цьому Законі основні терміни і поняття вживаються в такому значенні: житловий фонд соціального призначення - сукупність соціального житла, що надається громадянам України, які відповідно до закону потребують соціального захисту; [...] <i>спеціалізований будинок для бідних та безпритульних - установа соціального обслуговування, яка створюється з метою повного забезпечення бідних та безпритульних громадян приміщеннями для проживання, їжею, передбаченою законодавством медичною, правовою, соціальною, психологічною та побутовою допомогою, допомогою щодо працевлаштування;</i> тимчасовий притулок для дорослих - установа соціального обслуговування, яка створюється з метою безоплатного забезпечення громадян без визначеного місця проживання тимчасовим житлом, їжею, передбаченою законодавством грошовою, медичною, правовою, соціальною,	Стаття 1. Визначення основних термінів і понять У цьому Законі основні терміни і поняття вживаються в такому значенні: житловий фонд соціального призначення - сукупність соціального житла, що надається громадянам України (далі – громадян), які відповідно до закону потребують соціального захисту; [...] заклади для бездомних осіб – соціальні заклади, діяльність яких спрямована на допомогу бездомним особам, їх підтримку та реінтеграцію, створені відповідно до закону; виключити	Приведено у відповідність до термінології законодавства.

психологічною та побутовою допомогою, а також сприяння таким громадянам у встановленні особи, відновленні документів, паспортизації та працевлаштуванні. [...] Правом взяття на соціальний квартирний облік також користуються <i>мешканці тимчасових притулків для дорослих</i>, громадяни, які мають право на соціальний захист у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.	[...] Правом взяття на соціальний квартирний облік також користуються отримувачі соціальних послуг у закладах для бездомних осіб, громадяни, які мають право на соціальний захист у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.	
Стаття 10. Підстави виникнення у громадянина права взяття на соціальний квартирний облік 1. Соціальний квартирний облік здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування за місцем проживання громадян (для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за місцем походження або проживання дітей такої категорії до встановлення опіки, піклування, влаштування в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування), які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, після набуття ними повної цивільної дієздатності відповідно до закону.	Стаття 10. Підстави виникнення у громадянина права взяття на соціальний квартирний облік Виключити	Передбачається у пропонованій новій редакції статті 13

Стаття 13. Порядок взяття громадян на соціальний квартирний облік

1. Взяття громадян на соціальний квартирний облік здійснюється за рішенням органу місцевого самоврядування на підставі їх письмової заяви.

2. Взяття громадян на соціальний квартирний облік може здійснюватися за заявою осіб, уповноважених ними на основі письмової довіреності, завіреної в установленому законом порядку.

Взяття на соціальний квартирний облік недієздатних громадян здійснюється за заявою опікуна або органу опіки та піклування.

Взяття на соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, здійснюється за заявою піклувальника, прийомних батьків, батьків-вихователів, адміністрації закладу, де проживає дитина, або органу опіки та піклування, а осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за їх заявою.

3. До заяви про взяття на соціальний квартирний облік додаються документи, які підтверджують обґрунтованість визнання у встановленому порядку громадянина малозабезпеченим та таким, що потребує надання соціального житла. Вичерпний перелік таких документів встановлюється органом місцевого самоврядування, який здійснює взяття на соціальний квартирний облік.

4. Громадянинові, який подав заяву про взяття на соціальний квартирний облік, відповідним органом місцевого

Стаття 13. Взяття громадян на соціальний квартирний облік

1. Соціальний квартирний облік ведеться відповідними органами місцевого самоврядування у населеному пункті за місцем проживання громадян.

Соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування за місцем походження або проживання дітей такої категорії до встановлення опіки, піклування, влаштування в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; для зазначеної категорії дітей та осіб, місцем походження яких є населенні пункти тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі, - за місцем їх проживання; для зазначеної категорії дітей та осіб, які є внутрішньо переміщеними особами, - за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб.

Внутрішньо переміщені особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого

Чітко визначено процедуру взяття громадян на соціальний квартирний облік.

Актуалізовано перелік документів.

Оптимізовано та спрощено процедуру надання цієї адміністративної послуги.

Приведено у відповідність до термінології законодавства.

самоврядування, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, видається розписка в одержанні документів з обов'язковим зазначенням їх переліку та дати їхнього отримання.

5. Рішення про взяття на соціальний квартирний облік або про відмову у взятті на такий облік приймається органом місцевого самоврядування, що здійснює взяття на облік, за результатами розгляду заяви та інших представлених відповідно до частини третьої цієї статті документів не пізніше тридцяти робочих днів від дня подання зазначених документів у даний орган.

6. Орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про взяття на соціальний квартирний облік громадянина, для якого соціальне житло є єдиним місцем проживання, одночасно, за письмовою заявою зазначеного громадянина, приймає рішення про надання йому жилого приміщення у соціальному гуртожитку протягом усього терміну його перебування на соціальному квартирному обліку.

7. Орган місцевого самоврядування, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, не пізніше семи робочих днів від дня прийняття рішення про взяття на соціальний квартирний облік направляє письмове повідомлення із зазначенням дати взяття на облік, виду і номера черги або підстави відмови у задоволенні заяви.

Орган місцевого самоврядування укладає з громадянином, для якого соціальне житло є єдиним місцем проживання, договір найму жилого приміщення у соціальному гуртожитку

самоврядування за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб, при цьому члени сім'ї внутрішньо переміщеної особи беруться на соціальний квартирний облік разом із нею незалежно від місця такого обліку (за умови, що вони не перебувають на соціальному квартирному обліку за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб).

Бездомні особи беруться на соціальний квартирний облік відповідними органами місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, у якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги.

2. Взяття громадян на соціальний квартирний облік здійснюється за рішенням відповідного органу місцевого самоврядування на підставі їх письмової заяви, форма якої затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

Недієздатні громадяни беруться на соціальний квартирний облік за заявою опікунів або органів опіки та піклування.

Взяття на соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, здійснюється за заявою піклувальника, прийомних батьків, батьків-вихователів, адміністрації закладу, де проживає дитина, або органу опіки та піклування, а осіб з числа дітей-

з дати взяття його на облік.

Відмова у взятті громадян на соціальний квартирний облік може бути оскаржена в судовому порядку.

сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за їх заявою.

Заява подається до відповідного органу місцевого самоврядування безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг.

У заяві зазначаються відомості про реєстрацію місця проживання та/або про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи та/або про прийняття на обслуговування в закладі для бездомних осіб громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які беруться на соціальний квартирний облік разом із нею/ним.

У заяві про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа також зазначаються відомості про те, що дитина-сирота, дитина, позбавлена батьківського піклування, особа з їх числа не перебуває на соціальному квартирному обліку за місцем її проживання.

3. До заяви про взяття громадянина на соціальний квартирний облік додаються такі документи:

копії документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянина, який подає заяву та всіх членів його сім'ї (для осіб, які не досягли 14 років, свідоцтва про народження), які проживають разом з ним, та пред'являються оригінали;

копію документу, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків громадянина, який подає заяву, та всіх членів його сім'ї, які проживають разом з ним (крім випадків

коли через свої релігійні переконання особи відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), та пред'являється оригінал;

копії документів, виданих органами державної реєстрації актів цивільного стану або судом, що підтверджують родинні відносини між членами сім'ї (свідоцтва про народження, свідоцтва про шлюб, свідоцтва про розірвання шлюбу, рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили, витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян), та пред'являються оригінали;

довідку про свої доходи та довідки про доходи членів своєї сім'ї за попередній рік, отримані ними в грошовій формі з будь-яких джерел як на території України, так і за її межами;

відомості про майно, що перебувало та перебуває у його власності та власності членів його сім'ї за останні п'ять років, і його вартість.

Особи, які мають право на позачергове та першочергове забезпечення соціальним житлом до заяви про взяття на соціальний квартирний облік додають документи, що підтверджують їх належність до категорій осіб, визначених статтями 11 та 12 цього Закону, і копії цих документів.

До заяви про взяття на соціальний квартирний облік дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа до заяви також додається

документ, що підтверджує статус дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, особи з їх числа і копія цього документу.

Оригінали документів повертаються особі після прийняття заяви до розгляду.

Відомості, зазначені у заяві, перевіряються відповідним органом місцевого самоврядування шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством.

4. Граничний строк розгляду заяви про взяття на соціальний квартирний облік громадян не може перевищувати 30 календарних днів з дня подання громадянином заяви та відповідних документів.

5. Громадянинові надається відмова у взятті на соціальний квартирний облік у разі подання документів:

у неповному обсязі відповідно до частини другої цієї статті;

які містять виправлення;

що не підтверджують можливість визнання у встановленому порядку громадянина таким, що потребує надання соціального житла;

які містять недостовірні відомості, що встановлено відповідним органом місцевого самоврядування.

6. Повідомлення про відмову у взятті громадянина на соціальний квартирний облік надсилається не пізніше п'яти робочих

	днів після прийняття такого рішення. 7. Відмова у взятті громадянина на соціальний квартирний облік може бути оскаржена в судовому порядку.	
Стаття 14. Особливості взяття на соціальний квартирний облік громадян без визначеного місця проживання, які мають право на отримання соціального житла 1. Громадяни без визначеного місця проживання звертаються для отримання соціального житла до органу місцевого самоврядування за місцем свого перебування. 2. У день звернення до органу місцевого самоврядування громадяни без визначеного місця проживання отримують направлення на безоплатне тимчасове (до шести місяців) проживання в тимчасовому притулку для дорослих. Відсутність у громадянина без визначеного місця проживання документів, що засвідчують особу, не може бути підставою для відмови йому органом місцевого самоврядування в наданні місця у тимчасовому притулку для дорослих.	Стаття 14. Особливості взяття на соціальний квартирний облік бездомних осіб 1. Бездомні особи для отримання соціального житла звертаються до відповідного органу місцевого самоврядування в межах території обслуговування закладом для бездомних осіб, у якому такі особи перебувають на обліку та отримують соціальні послуги. 2. У разі відсутності у бездомної особи документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом двох місяців з дня прийняття на обслуговування у у заклад для бездомних осіб забезпечує відновлення втрачених документів за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету. 3. Порядок відновлення документів особам, які перебувають на обліку та отримують соціальні послуги у закладах для бездомних осіб, затверджується Кабінетом Міністрів України.	Приведено у відповідність до термінології законодавства. Оптимізовано шляхом об'єднання положень статті 14 і статті 15 Закону.
Стаття 15. Тимчасовий притулок для дорослих 1. Тимчасові притулки для дорослих будуються (створюються) та утримуються за рахунок коштів місцевих бюджетів і	Виключити	Приведено у відповідність до термінології законодавства. Оптимізовано шляхом об'єднання положень статті 14 і статті 15 Закону.

перебувають у комунальній власності.

2. Архітектурно-планувальні, технічні норми та санітарно-гігієнічні вимоги до тимчасових притулків для дорослих визначаються державними будівельними нормами.

3. У разі відсутності у мешканця тимчасового притулку для дорослих документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом двох місяців з дня надання йому жилого приміщення в тимчасовому притулку для дорослих забезпечує відновлення втрачених громадянином документів за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

4. Порядок відновлення документів для мешканців тимчасових притулків для дорослих затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Після отримання документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану мешканець тимчасового притулку для дорослих звертається до органу місцевого самоврядування із заявою щодо взяття його на соціальний квартирний облік відповідно до статті 13 цього Закону.

6. Громадянин без визначеного місця проживання може бути виселений з тимчасового притулку для дорослих:

1) за власним бажанням;

2) у разі одержання жилого приміщення у

соціальному гуртожитку або квартири чи садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення; 3) за рішенням суду.		
Стаття 18. Підстави для відмови у взятті громадянина на соціальний квартирний облік 1. Відмова у взятті громадянина на соціальний квартирний облік допускається в разі: 1) непередставлення необхідних документів відповідно до частини третьої статті 13 цього Закону; 2) подання документів з виправленнями; 3) подання документів, які не підтверджують можливість визнання у встановленому порядку відповідного громадянина таким, що потребує надання соціального житла; 4) подання документів із заздалегідь неправдивою інформацією, що було встановлено органом, який приймає на соціальний квартирний облік. 2. Рішення про відмову у взятті на соціальний квартирний облік повинне містити підстави відмови з обов'язковим посиланням на порушення, передбачені частиною першою цієї статті. 3. Письмова відповідь з рішенням про відмову у взятті на соціальний квартирний облік видається (направляється) громадянину, який подав відповідну заяву, не пізніше трьох робочих днів від дня прийняття такого рішення.	Виключити	Передбачається у пропонованій новій редакції статті 13

Стаття 22. Порядок надання громадянам квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення

1. Квартири або садибні (одноквартирні) жилі будинки з житлового фонду соціального призначення надаються громадянам, які перебувають на соціальному квартирному обліку, у порядку черговості, виходячи із часу взяття таких громадян на облік.

Право позачергового та першочергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення мають громадяни, визначені статтями 11 та 12 цього Закону.

2. Жилі приміщення за договором найму соціального житла надаються громадянам на підставі рішення органу місцевого самоврядування.

3. Рішення про надання жилого приміщення є підставою для укладення договору найму соціального житла.

4. При наданні квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення громадянинові, який має приватне житло, враховується площа жилого приміщення, що перебуває у приватній власності цього громадянина або членів його сім'ї, які проживають разом з ним.

Порядок надання соціального житла, а також урахування площі житла, що перебуває у приватній власності громадянина, який отримує квартиру або садибний (одноквартирний) жилий будинок з житлового фонду соціального призначення затверджується Кабінетом

Стаття 22. Надання громадянам житла з житлового фонду соціального призначення

1. Підставою для надання соціального житла громадянину та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, є рішення відповідного органу місцевого самоврядування, який веде облік, за умови підтвердження громадянином підстав для отримання такого житла.

Надання соціального житла громадянину та членам його сім'ї, що перебувають разом з ним на обліку, здійснюється у порядку черговості (позачергово, першочергово або в порядку загальної черги).

2. Рішення про надання жилого приміщення є підставою для укладення договору найму соціального житла.

3. Відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом трьох робочих днів з дати виявлення жилого приміщення, жилого будинку з фонду житла соціального призначення, що звільнилося, письмово повідомляє про це громадянина, що перебуває на обліку і має право на його отримання, із зазначенням переліку відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього Закону, які необхідно подати для підтвердження такого права, та строку їх подання.

Особи, які проживали в соціальному гуртожитку, для підтвердження права на отримання іншого соціального житла, крім відомостей і документів, передбачених частинами другою і третьою статті 13 цього

Чітко визначено процедуру надання громадянам житла з житлового фонду соціального призначення.

Актуалізовано перелік документів.

Оптимізовано та спрощено процедуру надання цієї адміністративної послуги.

Приведено у відповідність до термінології законодавства.

Міністрів України.

Закону, подають також акт приймання-здачі житла у такому гуртожитку.

4. Соціальне житло надається для всіх членів сім'ї громадянина, що разом з ним перебувають на соціальному квартирному обліку, а також для дітей, що народилися після взяття громадянина на соціальний квартирний облік, і його дружини (чоловіка), яка (який) були пізніше включені до облікової справи як такі, що мають право на отримання соціального житла.

5. Під час прийняття рішення про надання соціального житла громадянинові, який сам чи члени сім'ї якого, що проживають разом з ним, мають у власності або користуванні жиле приміщення, але відповідно до закону потребують поліпшення житлових умов, ураховується площа такого жилого приміщення (крім житла, що розміщене на тимчасово окупованій території, в населених пунктах, які розташовані на лінії зіткнення або на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень, а також житла, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях).

Порядок передачі жилого приміщення, що перебуває у власності або користуванні громадянина чи членів його сім'ї, відповідного органу місцевого

самоврядування встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної житлової політики.

6. На прохання громадянина, що перебуває на обліку, якщо надійшла його черга на отримання соціального житла або він користується правом на позачергове чи першочергове отримання такого житла, може бути ухвалено рішення про надання:

двом чи більше окремим громадянам у спільне користування жилого приміщення, яке відповідає встановленим вимогам, але збудовано для однієї сім'ї;

одному громадянину житлового приміщення, яке відповідає установленим вимогам, але за розміром менше необхідного, згідно з нормами забезпечення соціальним житлом, із збереженням права перебування на обліку.

7. У разі прийняття рішення про надання соціального житла відповідний орган місцевого самоврядування не пізніше ніж протягом семи робочих днів вручає (надсилає) громадянину копію (витяг) з цього рішення та повідомлення, в якому зазначається наступна інформація:

найменування, місцезнаходження та контактні телефонні номери юридичної особи, що виступає наймодавцем у договорі найму, і режим її роботи;

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та контактні телефонні номери посадових осіб наймодавця, уповноважених здійснювати зв'язок з наймачами;

строк, протягом якого повинен бути

	укладений договір найму.	
Стаття 1. Визначення основних термінів і понять [...] соціальне житло - житло всіх форм власності (крім соціальних гуртожитків) із житлового фонду соціального призначення, що безоплатно надається громадянам <i>України</i>, які потребують соціального захисту, на підставі договору найму на певний строк; соціальний гуртожиток - соціальне житло, яке надається громадянам <i>України</i> на час їх перебування на соціальному квартирному обліку за умови, що таке житло є єдиним місцем їх проживання; соціальний квартирний облік - облік громадян <i>України</i>, які користуються правом на соціальне житло і перебувають у черзі на його отримання; [...] Стаття 2. Право на соціальне житло 1. Відповідно до Конституції <i>України</i> кожен має право на житло. Громадянам <i>України</i>, які відповідно до закону потребують соціального захисту, соціальне житло надається безоплатно. [...] Стаття 4. Об'єкти та суб'єкти правовідносин, пов'язаних із формуванням і використанням житлового фонду соціального призначення 1. Об'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є жилі приміщення для надання громадянам <i>України</i>, які потребують соціального захисту,	Стаття 1. Визначення основних термінів і понять [...] соціальне житло - житло всіх форм власності (крім соціальних гуртожитків) із житлового фонду соціального призначення, що безоплатно надається громадянам, які потребують соціального захисту, на підставі договору найму на певний строк; соціальний гуртожиток - соціальне житло, яке надається громадянам на час їх перебування на соціальному квартирному обліку за умови, що таке житло є єдиним місцем їх проживання; соціальний квартирний облік - облік громадян, які користуються правом на соціальне житло і перебувають у черзі на його отримання; [...] Стаття 2. Право на соціальне житло 1. Відповідно до Конституції <i>України</i> кожен має право на житло. Громадянам, які відповідно до закону потребують соціального захисту, соціальне житло надається безоплатно. [...] Стаття 4. Об'єкти та суб'єкти правовідносин, пов'язаних із формуванням і використанням житлового фонду соціального призначення 1. Об'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є жилі приміщення для надання громадянам, які потребують соціального захисту, відповідно до цього Закону.	

відповідно до цього Закону. 2. Суб'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є: 1) громадяни <i>України</i>, які відповідно до законодавства визнані такими, що потребують соціального захисту та мають право на отримання соціального житла; [...] Стаття 10. Підстави виникнення у громадянина права взяття на соціальний квартирний облік [...] 2. Правом взяття на соціальний квартирний облік користуються громадяни <i>України</i>: [...]	2. Суб'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є: 1) громадяни, які відповідно до законодавства визнані такими, що потребують соціального захисту та мають право на отримання соціального житла; [...] Стаття 10. Підстави виникнення у громадянина права взяття на соціальний квартирний облік [...] 2. Правом взяття на соціальний квартирний облік користуються громадяни <i>України</i>: [...]	
II. Прикінцеві положення		
відсутні	1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування. 2. Кабінету Міністрів України до набрання чинності цим Законом: забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд нормативно-правових актів, з метою приведення їх до цього Закону.	

Т.в.о. заступника начальника управління
благоустрою територій та комунального обслуговування

Діана Новікова

Міністерство розвитку громад та територій України

Офіційний веб-сайт Міністерства

Головна > Нормативно-правова база > Регуляторна політика > Повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів
> Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги»

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги»

30.06.2020

1. Розробник:

Міністерство розвитку громад та територій України.

2. Стислий виклад змісту проекту:

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги» розроблено Міністерством розвитку громад та територій України відповідно до статей 3, 5 та 11 Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон).

З метою приведення у відповідність до Закону та на виконання його вимог пропонується внести зміни до законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу», «Про благоустрій населених пунктів».

3. Спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта:

Законопроект оприлюднено на офіційному веб-сайті Міністерства розвитку громад та територій України в мережі Інтернет (www.minregion.gov.ua) у рубриці «Регуляторна політика».

4. Строк, протягом якого приймаються зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань:

Зауваження та пропозиції приймаються протягом місяця.

5. Зауваження та пропозиції направляти на адресу:

Міністерство розвитку громад та територій України, Управління благоустрою територій та комунального обслуговування:

03150, м. Київ, вул. Ділова, 24, тел. 207-18-12 або на електронну адресу: zavediim@minregion.gov.ua.

Державна регуляторна служба України:

01001, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, тел. 254-56-73, факс 254-43-93, inform@drs.gov.ua.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України
щодо приведення законодавства у відповідність
до Закону України «Про адміністративні послуги»

I. Визначення та актуальність проблеми

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги» розроблено Міністерством розвитку громад та територій України відповідно до статей 3, 5 та 11 Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон).

Закон установив чітку процедуру надання адміністративних послуг та вимоги до суб'єктів надання адміністративних послуг.

Частиною другою статті 3 Закону передбачено, що надання адміністративних послуг здійснюється з урахуванням особливостей, визначених законами, які регулюють суспільні відносини у відповідних сферах.

З метою приведення у відповідність до Закону та на виконання його вимог пропонується внести зміни до законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу», «Про благоустрій населених пунктів».

Відповідно до Положення про Міністерство розвитку громад та територій України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2014 № 197 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 25 вересня 2019 р. № 850), Мінрегіон є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує, зокрема, державну житлову політику і політику у сфері житлово-комунального господарства.

Згідно із Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду» метою запровадження механізму приватизації житлового фонду державної та комунальної власності було створення умов для забезпечення права громадян на вільний вибір способу задоволення потреб у житлі.

Приватизація - це відчуження житла державної та комунальної власності, яке використовується громадянами на умовах найму, у власність цих громадян.

Таким чином, результатом приватизації є набуття громадянами права власності на житло, а відтак приватизація є адміністративною послугою.

Тож саме на законодавчому рівні має бути чітко визначено процедуру набуття громадянами права власності на житло шляхом приватизації державного та комунального житлового фонду.

На сьогодні порядок звернення громадян до уповноваженого здійснювати приватизацію органу, перелік документів, які мають бути ними надані, визначено Положенням про порядок передачі квартир (будинків), жилих приміщень у гуртожитках у власність громадян, затвердженим наказом Мінжитлокомунгоспу від 16.12.2009 № 396 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29 січня 2010 р. за № 109/17404).

При цьому впродовж останніх років внесено суттєві зміни до законодавства у частині реєстрації місця проживання, уточнено окремі вимоги щодо набуття громадянами, які проживають у гуртожитках, права на приватизацію.

Крім того, у зв'язку із окупацією територій Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, а також проведення антитерористичної операції на Сході країни неможливим є отримання громадянами, які мають право здійснити приватизацію, інформації щодо невикористання ними права на приватизацію державного житлового фонду від органів місцевого самоврядування та органів приватизації з попередніх місць проживання в населених пунктах означених територій, які не підконтрольні Уряду України.

Також одним із шляхів забезпечення конституційного права соціально незахищених верств населення України на отримання житла є забезпечення таких громадян соціальним житлом відповідно до Закону України «Про житловий фонд соціального призначення».

При цьому Законом України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» встановлено надання у тимчасове користування внутрішньо переміщеним особам соціального житла.

Тож окрім врегулювання уже окреслених вище проблемних питань, оскільки вони є аналогічними, і для визначення процедури взяття громадян на соціальний квартирний облік та надання їм житла із житлового фонду соціального призначення необхідним є також створення умов для можливості реалізації права на отримання соціального житла внутрішньо переміщеними особами.

Так, законопроектом передбачається врегулювання окреслених проблемних питань шляхом актуалізації переліку документів, оптимізації та спрощення процедури приватизації державного та комунального житлового фонду і механізму забезпечення громадян соціальним житлом.

Місцеві державні адміністрації в межах, визначених Конституцією і законами України, здійснюють на відповідних територіях державний контроль за додержанням санітарних правил, архітектурно-будівельних норм, правил і стандартів, а також правил благоустрою.

Сільські, селищні і міські ради відповідно до своїх повноважень створюють в разі необхідності органи і служби для забезпечення здійснення спільно з іншими суб'єктами комунальної власності благоустрою населених пунктів та визначають на конкурсних засадах підприємства, установи та організації (балансоутримувачів), відповідальні за утримання об'єктів благоустрою.

Нині в Україні виникла низка проблем, пов'язаних із самовільним знищенням дерев, кущів, інших зелених насаджень, неможливістю притягнення до адміністративної відповідальності осіб, винних у порушенні об'єктів благоустрою.

Окремі проблеми справляють негативний вплив на громадян, яким не забезпечуються сприятливе для життєдіяльності середовище, у тому числі захист довкілля, належний санітарний стан, збереження об'єктів та елементів благоустрою.

Негативного впливу зазнають також суб'єкти господарювання. Порушення благоустрою населеного пункту призводить до неможливості ефективно здійснювати господарську діяльність.

Частиною четвертою статті 8 Закону України «Про поховання та похоронну справу» встановлено, що місцеві державні адміністрації в межах, визначених Конституцією і законами України, здійснюють на відповідних територіях державний контроль за дотриманням санітарних правил, державних стандартів, інших нормативних документів у сфері поховання, а також правил благоустрою, вирішують відповідно до закону питання про відведення земельних ділянок для організації місць поховання, здійснюють інші повноваження, передбачені законом.

Для організації (утворення), будівництва, утримання в належному стані та охорони місць поховання сільські, селищні, міські ради можуть створювати спеціалізовані комунальні підприємства.

Разом з тим, як свідчить аналіз стану справ у сфері поховання, нині окремі положення Закону не відповідають вимогам ринкової економіки та практиці організації надання ритуальних послуг.

Нині головними проблемами у сфері поховання є:

нестача місць для поховання в зв'язку з обмеженістю земельних ресурсів. У більшості великих міст з кожним роком залишається все менше вільних ділянок для нових поховань на діючих кладовищах, а нові кладовища органам місцевого самоврядування доводиться створювати у дуже віддалених від населеного пункту місцях з невідосконаленими під'їздами. Наразі існує необхідність в будівництві понад 555 кладовищ в населених пунктах України;

питання збереження та охорони місць поховань. Із 34 тис. кладовищ лише близько 82% забезпечено необхідними елементами благоустрою (огорожа, під'їзна дорога). Через брак коштів у місцевих бюджетах на благоустрій кладовищ виділяється лише 40-50% фактичної потреби, внаслідок чого кладовища в нічний час не освітлюються і не охороняються. Території закритих кладовищ перебувають у занедбаному стані, а самі вони приречені на самознищення.

Вищезначені проблеми зумовлені недосконалістю положень законодавства у сфері поховання з урахуванням сучасних умов.

Прийняття законопроекту зумовлено також відсутністю встановлених на рівні закону основних вимог до підстав для одержання адміністративних послуг, суб'єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	так	—
Держава	так	—
Суб'єкти господарювання	так	—
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	так	—

Проблема, яку пропонується врегулювати в результаті прийняття регуляторного акта, є важливою і не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки потребує нормативно-правового врегулювання.

II. Цілі державного регулювання

Основною метою державного регулювання є забезпечення надання якісних адміністративних послуг, вироблення єдиних підходів та вдосконалення чинного порядку і умов надання зазначених послуг у відповідних сферах, стимулювання впровадження сучасних підходів до надання адміністративних послуг шляхом приведення норм законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу», «Про благоустрій населених пунктів» у відповідність із Законом.

Затвердження проекту акта сприятиме удосконаленню державного нагляду (контролю) за додержанням суб'єктами господарювання чинних правил та норм при провадженні господарської діяльності у сфері благоустрою населених пунктів.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Спосіб є неприйнятним, оскільки не відповідає вимогам Закону та не сприяє врегулюванню суспільних відносин щодо надання адміністративних послуг у відповідних сферах
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта	Затвердження регуляторного акта забезпечить закріплення на законодавчому рівні основних вимог до підстав для одержання адміністративних послуг, суб'єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови у наданні адміністративних послуг у відповідних сферах

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	відсутні	альтернатива є неприйнятною, оскільки не забезпечує досягнення поставленої мети
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта	Реалізація державної політики у сфері надання адміністративних послуг. Удосконалення нормативно-правової бази, що регулює суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг у відповідних сферах. Забезпечення законності для надання адміністративних послуг	відсутні, оскільки реалізація положень акта не потребує додаткових матеріальних чи інших витрат

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	відсутні	альтернатива є неприйнятною, оскільки не відповідає вимогам чинного законодавства України
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта	Підвищення якості надання адміністративних послуг	відсутні

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	-	283	2322	1304	3909
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	0	7,2	59,4	33,4	100

Примітка: Використовуються данні обласних державних адміністрацій відповідно до запиту Мінрегіону.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	відсутні	альтернатива є неприйнятною, оскільки не відповідає вимогам чинного законодавства України
Альтернатива 2 Прийняття проекту акта	Створення умов для підвищення ефективності надання адміністративних послуг. Доступність та спрощення процедури надання адміністративних послуг. Зменшення часових та відсутність матеріальних витрат. Підвищення рівня захищеності	відсутні, оскільки реалізація положень акта не потребує додаткових матеріальних чи інших витрат

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	з огляду на альтернативу - залишення існуючої на даний момент ситуації без змін, витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, відсутні
Прийняття регуляторного акта	витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, наведені у розрахунках 1 та 2 Тесту малого підприємництва до проекту наказу

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала	
Альтернатива 1 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	1	залишення існуючої на даний момент ситуації без змін є неприйнятною, оскільки не відповідає вимогам чинного законодавства України	
Альтернатива 2 Прийняття регуляторного акта	4	У разі прийняття регуляторного акта будуть досягнуті задекларовані цілі щодо вироблення єдиних підходів та вдосконалення чинного порядку і умов надання адміністративних послуг	
Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1 Прийняття проекту акта	У разі прийняття регуляторного акта для держави вигода полягатиме в удосконаленні законодавства, що регулює суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг у відповідних сферах, та забезпечення законності для надання адміністративних послуг	У разі прийняття регуляторного акта держава не нестиме ніяких матеріальних та інших витрат. Поряд з цим забезпечується збалансованість інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави завдяки досягненню належного утримання та раціонального використання територій, будівель, інженерних споруд та об'єктів рекреаційного, природоохоронного, оздоровчого, історико-культурного та іншого	У разі прийняття регуляторного акта задекларована ціль буде досягнута повною мірою, що повністю забезпечить потребу у вирішенні проблеми, встановить зрозуміле загальне регулювання, не примножуючи кількості нормативно-правових актів з одного питання, та зникає нерегульованість проблеми, що виникла, у чинному законодавстві.
Альтернатива 2 Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін, вигоди для держави, громадян та суб'єктів господарювання відсутні	У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін, витрати для держави, громадян та суб'єктів господарювання	У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін неможливе вироблення єдиних підходів та вдосконалення

		відсутні	чинного порядку і умов надання адміністративних послуг у відповідних сферах
--	--	----------	---

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи / причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Чинні нормативно-правові акти не визначають основних вимог до підстав для одержання адміністративних послуг, суб'єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови. Залишення ситуації без змін призведе до відсутності єдиних підходів до порядку і умов надання адміністративних послуг у відповідних сферах та не забезпечить законності їх надання. На підставі викладеного можна дійти висновку, що ця альтернатива є неприйнятною	Зовнішні чинники на дію регуляторного акта у разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін відсутні
Прийняття регуляторного акта	У разі прийняття регуляторного акта, для держави вигода полягатиме в удосконаленні законодавства, що регулює суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг у відповідних сферах, та забезпечення законності для надання адміністративних послуг. Тому обраним альтернативним способом вирішення проблеми є розроблення регуляторного акта	упродовж деякого часу дії регуляторного акта може впливати низька обізнаність суб'єктів, на яких поширюється дія цього акта, щодо запроваджених новел, істотна відмінність регулювання, що пропонується з існуючим регулюванням

V. Механізм та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для розв'язання зазначеної проблеми регуляторним актом вносяться зміни до законів України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу», «Про благоустрій населених пунктів» з метою їх приведення у відповідність до вимог Закону України «Про адміністративні послуги».

Це дозволить встановити єдині підходи до порядку і умов надання адміністративних послуг у відповідних сферах та забезпечить законність їх надання, запобігання виникненню порушень вимог законодавства у відповідних сферах суб'єктами господарювання та забезпечення належного рівня

утримання та експлуатації об'єктів благоустрою населених пунктів та їх елементів.

У разі прийняття проекту акта будуть встановлені чіткі, єдині та вичерпні вимоги до підстав для одержання адміністративних послуг, суб'єктів їх надання, переліку та вимог до документів, необхідних для отримання адміністративних послуг, інформації про платність чи безоплатність, граничного строку надання, переліку підстав для відмови.

Прийняття проекту акта дасть можливість захистити державні інтереси у відповідних сферах, забезпечить формування сприятливого для життєдіяльності людини середовища, раціонального використання ресурсів територіальної громади міста, захисту довкілля.

Додержання вимог регуляторного акта не потребуватиме запровадження державного нагляду та контролю.

Крім того для впровадження цього регуляторного акта необхідно здійснити такі організаційні заходи, як забезпечення інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом оприлюднення його в засобах масової інформації, мережі Інтернет та проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи органами місцевого самоврядування.

Організаційні заходи, які необхідно здійснити суб'єктам господарювання - забезпечення виконання норм та правил встановлених законами України «Про житловий фонд соціального призначення», «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про поховання та похоронну справу», «Про благоустрій населених пунктів» з метою їх приведення у відповідність до вимог Закону України «Про адміністративні послуги».

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Виконання вимог регуляторного акта з боку фізичних, юридичних осіб та органів місцевого самоврядування завдяки запровадженню організаційно-правових умов реалізації їх прав та виконання обов'язків, передбачених Законом, оцінюється вище середнього.

Оскільки питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність у сфері поводження з побутовими відходами, перевищує 10 відсотків, було здійснено розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва (Тест малого підприємництва).

Тест

малого підприємництва (М-тест)

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання.

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено Мінрегіоном у період з 04 вересня 2018 року по 06 жовтня 2018 року.

Порядковий номер	Вид консультації (публічні консультації прямі (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прямі (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій
1	Запит Мінрегіону до обласних та Київської міської державних адміністрацій	всі регіони	Надана інформація по суті запиту
2	Телефонні розмови	24: структурні підрозділи з питань житлово-комунального господарства обласних та Київської міської державних адміністрацій	Обговорено проблемні питання у сфері благоустрою територій та вироблення дієвих шляхів їх розв'язання, зокрема, отримано інформацію про часові витрати щодо благоустрою. Отримано інформацію щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання
3	Телефонні розмови	інспекції з благоустрою	Обговорено проблемні питання у сфері благоустрою територій та житловій сфері

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

2.1. Кількість суб'єктів малого підприємництва, на які поширюється регулювання, – 3626 (одиниць), у тому числі малого підприємництва – 2322 (одиниць) та мікропідприємництва – 1304 (одиниць).

2.2. Питома вага суб'єктів малого підприємництва – 64% у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив, та мікропідприємництва – 36%.

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	–	–	2322	1304	3626*
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	–	–	64	36	100

*Примітка: До розрахунку взято кількість суб'єктів господарювання за даними органів місцевого самоврядування відповідно до запиту Мінрегіону.

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

№ з/п	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів) <i>Формула:</i> <i>кількість необхідних одиниць обладнання X вартість одиниці</i>	-	-	-
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	-	-	-
3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати-витратні матеріали)	-	-	-
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	-	-	-
5	Інші процедури (уточнити)	-	-	-
6	Разом, гривень	-	-	-
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	3626 од.		
8	Сумарно, гривень		X	
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання <i>Формула:</i> <i>витрати часу на отримання інформації = 0,5 години (0,0625 дня) * (7870 грн./21 роб. день) * 2 працівника (директор + юрист)</i> <i>Примітка:</i> Для розрахунку взято показник заробітної плати штатних працівників за видами економічної діяльності у вересні 2018 року (середня заробітна плата за видами економічної діяльності «Надання інших видів послуг» за місяць у 2019 році)	46,8	0	234
10	Процедури організації виконання вимог регулювання: процедура отримання дозвільного документу (збір та оформлення необхідних документів) <i>Формула:</i> <i>витрати часу на отримання інформації = 2години в день (5 днів) * (7870 грн./21 роб. день) * 1 особа</i>	46,8*2*5=468		2340
11	Процедури офіційного звітування	-	-	-
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	-	-	-

13	Інші процедури (уточнити)	-	-	-
14	Разом, гривень <i>Формула:</i> <i>(сума рядків 9+10+11+12+13)</i>	514,8	X	2574
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	2322 од.*		2322 од. *
16	Сумарно, гривень <i>Формула:</i> <i>відповідний стовпчик «разом» X</i> <i>кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання</i> <i>(рядок 14 X рядок 15)</i>	1195365,6 грн.	X	5976828,0 грн.

* Примітка: проведення М-Тесту здійснювалося на підставі оціночних даних за інформацією обласних державних адміністрацій відповідно до запиту Мінрегіону.

Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва

Розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання. Державний орган, для якого здійснюється розрахунок вартості адміністрування регулювання:

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема у сферах благоустрою, поховання. Та державної житлової політики
(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів малого підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання малого підприємництва – та мікро- підприємств)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата), грн./люд. год	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	-	-	-	-	-
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	-	-	-	-	-
камеральні	-	-	-	-	-
виїзні	-	-	-	-	-
3. Підготовка, затвердження та					

опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	-	-	-	-	-
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	-	-	-	-	-
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	0,5	190	1	43 од. орієнтовно 10% від кількості суб'єктів щодо яких прийнято рішення про порушення	3570,0
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	0,02	190	1	302 од. орієнтовно 9 суб'єктів на 1 інспектора	1039
7. Інші адміністративні процедури (уточнити):	-	-	-	-	-
Разом за рік	X	X	X	X	4609,0
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	23045,0

4. Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання

Порядковий номер	Показник	Перший рік регулювання (стартовий)	За п'ять років
1	Оцінка «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання	0	0
2	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	54334,8	271674,0
3	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання	1195365,6	5976828,0
4	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва	4609,0	23045,0
5	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	1249746,5	6271547,0

5. Розроблення корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання

З метою зменшення часу, необхідного для ознайомлення з актом, документ (після його затвердження) буде розміщено у вільному доступі на офіційних веб-сайтах Мінрегіону, Верховної Ради України.

Це дозволить скоротити час, необхідний для ознайомлення суб'єктів господарювання з актом, орієнтовно на 10%, що у свою чергу, скоротить витрати малого підприємництва.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Термін дії проекту Закону не обмежений у часі, оскільки він регулює відносини, які мають перманентний характер.

Зміна терміну дії акта можлива в разі зміни правових актів, на вимогах яких базується проект.

Термін набрання чинності проектом Закону – через 6 місяців після його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Виходячи з цілей державного регулювання, визначених у розділі II аналізу регуляторного впливу, для відстеження результативності дії регуляторного акта обрано такі показники:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією регуляторного акта – не передбачається;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія регуляторного акта – 3626;

кількість інспекцій з благоустрою – 225;

кількість складених протоколів за минулий рік – 33471;

кількість об'єктів благоустрою в населених пунктах – 618828;

розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта – середній;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акта – високий.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Стосовно проекту Закону Мінрегіоном буде здійснюватися базове, повторне та періодичне відстеження його результативності в строки, установлені статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Зокрема:

Базове відстеження результативності здійснюватиметься після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього регуляторного акта.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься через рік з дня набрання ним чинності, але не пізніше двох років після набрання ним чинності.

Періодичне відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься один раз на три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснюватися за допомогою статистичного методу, виконавцем якого є Міністерство розвитку громад та територій України.

**Перший заступник Міністра
розвитку громад
та територій України**
_____ 2020 р.

Василь ЛОЗИНСЬКИЙ

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про погодження проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі - ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, надіслані Мінрегіоном листом від 14.11.2019 № 7/11.2/18126-19.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

погодити проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо приведення законодавства у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги».

Т. в. о. Голови

Олег МІРОШНІЧЕНКО

